Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2287 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marţi 11 septembrie 1956

Vine toamna — însămînţările bat la uşă!

3.640 hectare de grîu recoltat şi treierat în timp de numai 12 zile. Iată unul din considerentele pentru care gospodăria agricolă de stat „Urleasca" din raionul Brăila s-a situat fruntaşă pe regiune în vara acestui an. Succesul acesta a constituit un nou imbold pentru muncitorii şi tehnicienii gospodăriei în lupta pentru menţinerea locului de frunte cîştigat.

Nu fuseseră căraţi la arie toţi snopii de pe mirişte cînd tractoriştii au început arăturile de vară. Intr-un timp destul de scurt plugurile au tras brazde adînci pe o suprafaţă de 1.600 hectare. Experienţa căpătată de-a lungul multor campanii i-a învăţat pe cei ce muncesc în această gospodărie că, îndată după recoltare, miriştea are suficientă umezeală care să asigure o arătură de calitate superioară.

Pornind de la practica anilor trecuţi, colectivul de conducere al gospodăriei a alcătuit din vreme un plan de amplasare a culturilor, ţinînd seamă de plantele premergătoare. In funcţie de acest plan, tinerii mecanizatori au continuat arăturile pe solele destinate însămînţărilor de toamnă. Pînă la 1 septembrie se executaseră arături de toamnă pe o suprafaţă de 3.000 hectare. Dacă nu s-ar fi cunoscut din vreme locul fiecărei culturi, lucrările pregătitoare pentru însămînţări ar fi început de-abia acum, deci cu multă întîrziere.

In orice campanie, dacă este din vreme şi bine pregătită, timpul scurs între declanşarea şi terminarea ei poate fi foarte scurt, ceea ce înseamnă că lucrările vor fi executate în termenii optimi agrotehnici. Cunoscînd aceasta, muncitorii şi tehnicienii gospodăriei de stat „Urleasca" au pregătit cu mult înainte de începerea însămînţărilor toate maşinile şi materialele necesare campaniei. Paralel cu arăturile, s-a selecţionat şi tratat, cu cîteva zile înainte de termenul planificat, întreaga cantitate de sămînţă necesară însămînţărilor de toamnă. Mai mult decît atît, gospodăria a condiţionat şi seminţele necesare altor două gospodării de stat din regiune. Un ajutor prietenesc foarte preţios.

Producţii mari la toate culturile a obţinut gospodăria de stat „Urleasca" în mulţi ani. Inţelegînd că gospodăriile de stat trebuie să devină mari producătoare de cereale-marfă, cei ce muncesc aici se străduiesc an de an să ridice fertilitatea ogoarelor, să sporească producţia la hectar. Pentru atingerea acestui scop, odată cu arăturile au băgat sub brazdă peste 3.700 tone gunoi de grajd pe o suprafaţă de aproape 250 hectare, iar alte 200 hectare au fost îngrăşate cu îngrăşăminte chimice. Intreaga cantitate de îngrăşăminte naturale şi chimice a fost folosită pentru solele destinate culturii grîului.

Zilele au trecut una după alta şi odată cu trecerea lor s-a apropiat şi timpul însămînţărilor. Discuitoarele şi cultivatoarele fiind revizuite, mecanizatorii au început executarea celei de a doua lucrări a solului — afînarea şi nivelarea. Şi cu aceasta, pregătirile sînt aproape terminate. A mai rămas numai ca semănătorile, care se află de acum pe cîmp, să înceapă să înşire în brazdele negre, lungi coliere de boabe aurii.

Care-i meritul tinerilor în aceste realizări?

In gospodăria de stat „Urleasca" lucrează un număr de tineri în majoritatea lui format din tineri pe care-i caracterizează disciplina, iniţiativa, spiritul gospodăresc şi dorinţa de a obţine producţii mari. Vă recomandăm cîţiva dintre ei:

Utemistul Vasile Constantin, lucrînd şi în cîmp şi la selectoarele cuplate, a reuşit să realizeze mulţi hantri, care, adunaţi la cei efectuaţi în campaniile anterioare au totalizat 588 hantri — 2 planuri anuale.

Tinerii mecanizatori din brigada a II-a de KD-uri, condusă de Vasile Burcuş, şi-au depăşit planul la arăturile de toamnă cu 25 la sută, iar cei din brigada condusă de Dumitru Marinescu şi-au depăşit planul anual cu 80 la sută.

La reparaţii, pe lîngă mecanicul Vasile Ciutacu, om mai în vîrstă, s-a situat pe loc de frunte şi tînărul Ion Mircea.

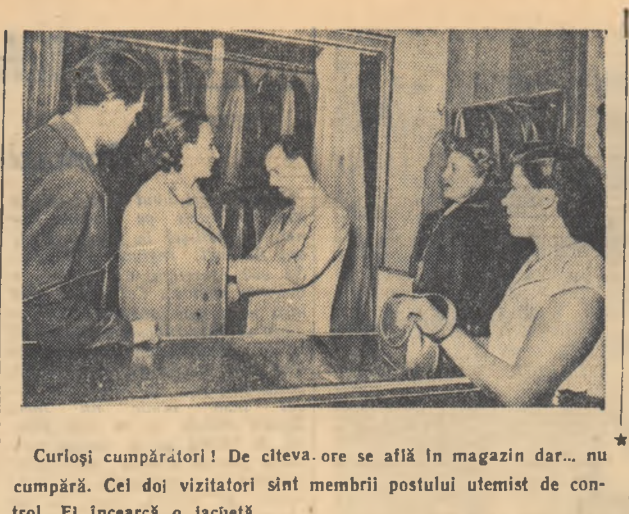
După cum am amintit şi colectivul de conducere al gospodăriei este alcătuit în mare parte din tineri.

Iată cum un colectiv bine închegat de utemişti şi tineri harnici, conştienţi de îndatoririle lor, prin realizările obţinute au reuşit să răspundă îndemnului: „Sîntem pregătiţi pentru însămînţări".

Exemplele amintite aci sînt numai dintr-o gospodărie de stat.

Aceasta nu înseamnă că numai aci sînt tineri conştiincioşi şi numai aci s-au obţinut realizări însemnate în pregătirea campaniei de toamnă. Mulţi tineri care muncesc în agricultură au dat dovadă adesea de adevărate acte de eroism în muncă. Ii găsim în toate colţurile ţării pregătind şi ei acum campania de însămînţări de toamnă. Pentru ca aportul tineretului în această campanie să fie cît mai mare este bine ca exemplele fruntaşilor să fie larg popularizate şi cunoscute de cît mai mulţi tineri. Indatorirea aceasta o au în primul rînd utemiştii, o au organizaţiile de bază U.T.M. din sate şi din unităţile agricole socialiste, o au comitetele raionale şi regionale U.T.M.

IOANA VOICAN

Curioşi cumpărători! De cîteva ore se află în magazin dar... nu cumpără. Cei doi vizitatori sînt membrii postului utemist de control. Ei încearcă o jachetă.

— Vă vine bine. Aveţi încredere în marca fabricii noastre.

TRIBUNA EXPERIENŢEI INAINTATE

Postul de control la datorie!

Răsfoiesc carnetul cu notiţe şi pentru o clipă trăiesc certitudinea că n-am să mă pot descurca în noianul de cifre şi fapte notate. Vreau să le triez, dar mereu alte însemnări îmi apar mai interesante. Despre ce să scriu mai întîi? Incerc să reconstitui lucrurile aşa cum s-au petrecut ele.

Un grup de tineri curioşi au întîrziat azi cîteva clipe în faţa unei vitrine.

— S-au prins ca peştii în plasă...

— I-a-ncondeiat...

— N-au scăpat...

— Şi-au găsit naşul...

Aprecierile se succedau, se împleteau cu zîmbetul şăgalnic ascuns în colţul buzelor. In vitrină troneau două taioare: unul din stofă, altul din catifea reiată. O mînă dibace a desenat pe ele multiple dungi albe, la buzunar, la rever. Etichetele indicau: „taior de stofă lucrat în brigada de tineret nr. 154", „taior de catifea lucrat în brigada de tineret nr. 150". Semnat: Postul utemist de control.

In sectorul 7 al fabricii de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală m-am oprit în faţa vitrinei — în locul unde cu cîtva timp înainte s-au iscat discuţiile. Mi-au reţinut privirile „corpurile delicte" şi steagul purpuriu acordat de Comitetul U.T.M. pe fabrică organizaţiei de secţie fruntaşă de aci. Din cele observate se vede limpede că membrii postului se bucură în sector de respect şi încredere.

Intr-adevăr s-au făcut multe în acest interval de timp. Dacă ai avea răbdare să citeşti din scoarţă în scoarţă caietele cuprinzînd însemnările zilnice făcute de post, dacă ai însemna raidurile inopinate, ai avea clară întreaga activitate a sectorului nr. 7.

Meritul membrilor acestui post utemist de control constă în organizarea judicioasă a muncii, în contribuţia adusă la îmbunătăţirea procesului de producţie.

Utilaj, calitate, economii, disciplină — iată patru resoarte care sînt prezente întotdeauna în planurile lunare de muncă. Grigore Ioan conduce raidurile privind întreţinerea utilajului, Trufin Alexandru raidurile în problema calităţii.

Indeobşte din trei în trei zile postul organizează raiduri cerînd maiştrilor şi instructorilor de calitate să-l însoţească. Adoptînd acest sistem, membrii postului au folosit sezisarea imediată a lipsurilor.

In cel de al doilea semestru al anului trecut, numai resortul utilaj a organizat cîte 8 raiduri la fiecare brigadă, ceea ce a avut ca rezultat reducerea defecţiunilor. Sistemul raidurilor a fost continuat anul acesta. Raidul organizat în ziua de 19 august a arătat că mai există lipsă de interes faţă de întreţinerea utilajului. In brigada utemistei Iacob Ştefania au fost găsite 3 maşini murdare, în brigada utemistei Fotina Alexe, utemista Aurelia Mitrea nu şi-a curăţat maşina. Altădată maşinile de cusut găsite murdare erau aşezate — aşa, întregi — în vitrina postului. Acum constatările au fost afişate la gazetă.

La raidul următor brigada a constatat că în banda 27 există deficienţe în direcţia îmbunătăţirii calităţii produselor şi că ele dăunează îndeplinirii angajamentelor. Tighelurile sînt strîmbe, călcatul nu se face uniform. Maistrul a fost sezisat că utemistul Vasile Grosu — odinioară fruntaş — este cel mai slab călcător din bandă şi a cerut ca el să fie ajutat.

Intr-o zi, în magazinul „Confecţia" au intrat doi cumpărători. Au privit taioarele, le-au învîrtit, le-au sucit dar... n-au cumpărat nimic. Vînzătoarea i-a privit mirată. Eh, ce se pricep bărbaţii la lucrurile de damă! In intenţia ei era ca să-i ajute.

— Doriţi un taior? Ce talie?

Tinerii s-au privit zîmbind şi au dat din umeri.

— Nu... priveam! Vedeţi, noi sîntem din postul utemist de control din secţia unde se lucrează aceste produse. Doream să ştim cum este privită marfa noastră, ce sugestii ni se dau. Eu sînt Grigore şi el... Alexandru Trufin. Amîndoi facem parte din acelaşi post.

Vînzătoarea le-a comunicat, amabilă dar intransigentă, că scobiturile din căptuşeală nu sînt bune şi că de multe ori tighelurile nu sînt omogene.

Unul din cei doi a notat tot. Sezisată, conducerea sectorului a luat măsuri pentru prevenirea defecţiunilor. Controlul calitativ s-a întărit, iar postul utemist de control şi-a îndreptat mai mult atenţia în spre calitatea produselor, lucru care a contribuit ca sectorul să devină fruntaş pe întreprindere.

Multe s-ar putea spune despre gazeta „Vorbeşte postul utemist de control". Ea are nu numai o existenţă îndelungată, dar şi o activitate rodnică. Articolele şi caricaturile publicate oglindesc probleme arzătoare de producţie şi ele s-au dovedit mereu conforme cu adevărul.

Odată, o caricatură înfăţişa pe Anica Andrei şi Floarea Bădica — „recordmane" la întîrzieri, alta — pe Georgeta Ploaie. Fetele s-au îndreptat, cu toate că au trecut prin mare necaz în ziua cînd şi-au citit numele la gazetă. Ortansa Negoiţă a fost şi ea necăjită cînd s-a văzut caricaturizată. Poate că a şi plîns niţel. Sfîrşitul a fost însă cel dorit: Ortansa este acum fruntaşă.

Dacă vorbim despre activitatea postului nu se cade să neglijăm succesele înregistrate de întregul sector la care şi el a contribuit. In luna august toate brigăzile au dat lucru de calitate bună şi benzile 154 şi 157 au dat sute de paltoane şi costume taior peste plan.

LIDIA POPESCU

Plecarea delegaţiei Partidului Muncitoresc Romîn la Congresul Partidului Comunist Chinez

Duminică dimineaţa a părăsit Capitala plecînd spre Pekin, delegaţia Partidului Muncitoresc Romîn care va participa la lucrările celui de al 8-lea Congres al Partidului Comunist Chinez. Din delegaţie fac parte tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroş, L. Răutu şi Vladimir Gheorghiu. Din delegaţie face parte de asemenea N. Cioroiu, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.R. la Pekin.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegaţiei au fost salutaţi de tovarăşii: Chivu Stoica, Gh. Apostol, Emil Bodnăraş, Petre Borilă, Miron Constantinescu, C. Pîrvulescu, D. Coliu, J. Fazekaş, Al. Bîrlădeanu, Gh. Hossu, Alexa Augustin, Constanţa Crăciun, I. Cozma, P. Daju, ing. M Florescu, acad. I Murgulescu, prof. univ. P. Niculescu-Mizil, Petre Lupu, Gr. Preoteasa, C. Scarlat, Gh. Stoica, Eugen Alexe, I. Coţoveanu, C. Doncea, Ofelia Manole, Costin Nădejde, D. Simulescu, Ana Toma, prof. univ. Pavel Ţugui şi alţii.

Au fost de faţă ambasadorii extraordinari şi plenipotenţiari ai R.P.D. Coreene — Den Em, R.P. Chineze — Ke Bo-nian şi Uniunii Sovietice la Bucureşti, A. A. Epişev.

(Agerpres)

Maeştrii artei indiene la Bucureşti

★ Cîte ceva despre stilurile dansului indian şi interpreţii săi ★ Instrumente muzicale necunoscute nouă ★ *Declaraţiile d-lui Romesh Bhandari*

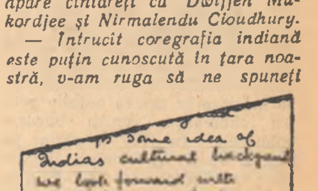
Ii cunoşteam de undeva? Fără îndoială răspunsul putea fi numai negativ. Şi totuşi tabloul ni se înfăţişa familiar. Priveam cum pe scara avionului sovietic de pasageri coboară unul după altul maeştrii artei indiene, cum împreunează mîinile salutînd după vechea tradiţie a ţării lor şi apoi ne învăluie pe toţi cu un zîmbet blajin. Aveam senzaţia unei reveniri! Figurile acelea măslinii, coloritul veşmintelor, semnele de pe frunţile cîtorva indience, surîsul veşnic înflorit — amănunte mai mult sau mai puţin importante, dar care reunite reconstituiau atmosfera Indiei cunoscută nouă mai ales de pe ecrane.

Poate tocmai de aceea primirea făcută pe aeroport delegaţiei culturale indiene s-a transformat din primele clipe într-o întîlnire caldă, prietenească, lipsită de rigidităţi protocolare. S-au rostit cuvinte de salut ce au găsit ecou în inimile tuturor. Cuvîntului de bun sosit rostit de tov. Al. Buican, vicepreşedinte al Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, i-a răspuns dl. A. K. Chanda, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Indiei: „Aducem cu noi nu numai cîntecele şi dansurile indiene ci şi salutul călduros al poporului indian de multe milioane".

Puţin timp mai apoi am regăsit pe oaspeţii indieni la hotelul „Athenée Palace". Cu acest prilej am stat de vorbă cu dl. Romesh Bhandari, secretarul general al delegaţiei culturale indiene. Convorbirea cum era şi firesc s-a desfăşurat în jurul subiectului la ordinea zilei: spectacolele maeştrilor artei indiene.

— Ansamblul este compus din 27 de artişti. Printre ei se află interpreţi cunoscuţi ai dansului şi cîntecului indian. Astfel, publicul romînesc o va putea admira pe cunoscuta dansatoare Sitara Devi, pe dansatorii Raman Kutty şi Krişnan Kutty, pe cele patru dansatoare Mitra Dutt, Kiran Mahajan, Uşhana Aryanayakam şi Manjula Dutt. Pe scenă vor mai apare cîntăreţi ca Dwijjen Mukordjee şi Nirmalendu Cioudhury.

— Intrucît coregrafia indiană este puţin cunoscută în ţara noastră, v-am ruga să ne spuneţi

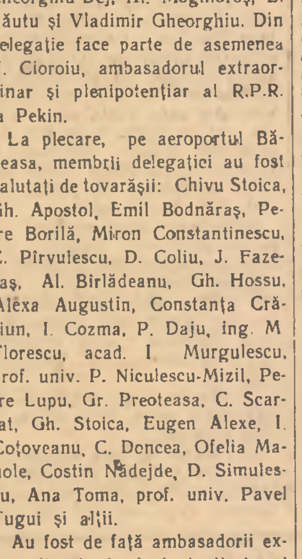

cîteva cuvinte despre dansurile ce vor fi prezentate.

— Programul ce va fi prezentat în Romînia va cuprinde dansuri dintre care unele au o vechime de două mii de ani. Un asemenea stil este „Bharatanatyam" pe care-l va interpreta dansatoarea Kumary Asarada. Acesta este cel mai vechi dans din India de sud-est fiind deosebit de popular. Este un dans care exprimă cele mai frumoase trăsături ale omului. Un alt stil este „Kathak" care datează din secolul al XVI-lea fiind originar din regiunile nordice ale Indiei, stil a cărui notă distinctivă o formează varietatea şi expresivitatea ritmurilor; stilul „Kathakali", răspîndit în regiunile sud-vestice, are un caracter oarecum deosebit. Dansatorii redau semnificaţia personajelor — care au un caracter mitologic — prin intermediul mimicii, al gesturilor puternic subliniate de acompaniamentul muzical şi de machiaj. Stilul „Santiniketan" este un stil modern creat sub influenţa marelui poet indian Rabindranath Tagore. „Santiniketan" înseamnă „lăcaşul păcii" nume pe care-l poartă localitatea în care marele poet a trăit. Creaţia lui Rabindranath Tagore este adusă pe scenă în dansurile create în acest oraş.

In timpul discuţiei, dl. Romesh Bhandari ne-a pomenit despre instrumente specifice muzicii in-

(Continuare în pag. 3-a)

Delegaţia culturală indiană la sosirea pe aeroport

Delegaţia sindicală din Grecia a părăsit Capitala

Duminică a părăsit Capitala delegaţia de militanţi sindicali din Grecia, care a vizitat ţara noastră la invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegaţiei au fost salutaţi de tovarăşii Gh. Apostol, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., Mihai F. Marin, secretar al C.C.S., Elena Teodorescu şi Martin Covaci, membri în Prezidiul C.C.S. precum şi de numeroşi activişti ai C.C.S.

Spectacol de gală prezentat de Ansamblul artistic chinez

Luni seara a avut loc la Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. sub auspiciile Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea un spectacol de gală, prezentat de Ansamblul artistic chinez care întreprinde un turneu în ţara noastră.

La spectacol au luat parte tovarăşii: Chivu Stoica, Gh. Apostol, P. Borilă, Miron Constantinescu, C. Pîrvulescu, J. Fazekaş, Al. Bîrlădeanu, Constanţa Crăciun, Gr. Preoteasa, membri ai C.C. al P.M.R., miniştri, oameni de artă şi cultură, oameni ai muncii din întreprinderile şi instituţiile Capitalei, ziarişti.

A luat parte de asemenea delegaţia culturală indiană care ne vizitează ţara în frunte cu A. K. Chanda, ministru adjunct al Afacerilor Externe al Indiei.

Au asistat membri ai delegaţiei sindicatelor iugoslave, care se află în ţara noastră la invitaţia C.C.S.

La spectacol au asistat Ke Bonian, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P. Chineze la Bucureşti şi şefi ai altor misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti.

Programul spectacolului a cuprins fragmente din cele mai cunoscute opere clasice chineze precum şi cîntece şi dansuri populare.

Spectacolul artiştilor chinezi creează o imagine vie despre arta milenară a marelui popor prieten. Spectatorii au manifestat, ca şi la spectacolele precedente, admiraţia lor faţă de creaţia artiştilor operei clasice din Pekin. Interpreţii acestui gen artistic, specific chinez, se dovedesc a fi în egală măsură maeştri ai declamaţiei şi pantomimei, dansului, acrobaţiei şi jongleriei.

Spectacolul Ansamblului artistic chinez a constituit un nou prilej de cunoaştere a minunatei arte a marelui popor chinez, pusă în slujba păcii şi prieteniei între popoare.

La sfîrşitul spectacolului, tov. Paul Cornea, director general adjunct în Ministerul Culturii a felicitat pe membrii Ansamblului artistic chinez pentru înalta lor măiestrie artistică.

In numele Ansamblului a răspuns Sin Pin-iu, conducătorul Ansamblului.

Intr-o atmosferă de caldă prietenie, numeroşi artişti ai Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R. şi reprezentanţi ai marilor ansambluri artistice din Capitală au felicitat pe solii artei chineze pentru valoroasa lor creaţie, oferindu-le buchete de flori.

(Agerpres)

1.500.000 CĂRŢI ÎN 25.000 m. RAFTURI

„Biblioteca centrală de stat a R.P.R., din Calea Rahovei Nr. 4 (fostul palat de justiţie), anunţă începerea parţială a activităţii sale. In ziua de marţi 11 septembrie a.c. orele 8, vor începe să funcţioneze primele săli de lectură în care vor fi puse la dispoziţia cititorilor..."

O ştire simplă introdusă în ziar noaptea de secretarii de redacţie prin cîte un colţ rămas gol. De altfel, unii ar putea să gîndească cam tot aşa:

— O bibliotecă în plus! Ce mare lucru?

Cei care au judecat astfel au greşit. In spatele acestei scurte ştiri, a acestui „fapt divers", se află o întreagă istorie a activităţii culturale din ţara noastră.

Crearea Bibliotecii centrale de stat a R.P.R. este rodul aspiraţiilor de sute de ani, ale unor oameni luminaţi, dornici a pune cartea la îndemîna maselor largi, pentru ridicarea nivelului cultural al întregului popor.

O incursiune în istorie

Primele biblioteci centrale din ţara noastră au fost cele instituite pe baza Regulamentului Organic: una în Bucureşti, la Sf. Sava, şi cealaltă la Iaşi, pe lîngă „Şcoala Mihăileană". Ele au funcţionat din 1831 şi pînă în 1848, cînd în urma mişcărilor revoluţionare, s-a hotărît închiderea lor. Inchizînd bibliotecile, cercurile stăpînitoare de atunci au încercat să lipsească de lumina culturii pe tinerii Moldovei şi Ţării Romîneşti pentru a-i putea educa în spiritul intereselor lor.

Dar peste cîţiva ani, domnitorul Cuza elaborează legea bibliotecilor în care se prevede reînfiinţarea celor două biblioteci naţionale din Bucureşti şi Iaşi. Totodată, prin legea secularizării averilor mînăstireşti din 1862 se prevedea ca toate cărţile şi manuscrisele vechi, ce se află

Azi începe să funcţioneze parţial Biblioteca centrală de stat

în mînăstiri, să fie aduse la biblioteca centrală de la Sf. Sava.

Odată cu instaurarea monarhiei — plagă care a acoperit Romînia timp de peste 80 de ani — activitatea bibliotecilor este restrînsă. Nu se dă nici un fel de buget pentru cărţi sau pentru personal. Această măsură infamă atinge apogeul în 1901, cînd printr-un decret al lui Dimitrie Sturza, în acea vreme prim-ministru, se prevedea desfiinţarea Bibliotecii Naţionale din Bucureşti şi trecerea ei în patrimoniul Academiei Romîne; biblioteca din Iaşi se transformă în bibliotecă universitară.

De atunci şi pînă acum în ţara noastră n-a mai existat bibliotecă naţională. Despre acest lucru însuşi Emanoil Bucuţa, un susţinător al regalităţii, scrie într-un articol că „singura capitală din Europa lipsită de bibliotecă naţională publică este Bucureştiul".

Şi iată-ne astăzi la deschiderea Bibliotecii centrale de stat a R.P.R., bibliotecă ultra modernă, unde studenţi, ingineri, tehnicieni, muzicieni, oameni de ştiinţă din orice domeniu de activitate, elevi, tineri, bătrîni şi chiar copii vor avea la dispoziţie cărţile pe care doresc să le consulte.

Prin sălile bibliotecii

Localul, o veche clădire monument arhitectural de seamă al Bucureştiului, a fost pînă acum sediul palatului de justiţie. O serie de tribunale raionale precum şi tribunalul Capitalei sînt acum în curs de mutare, dar pe măsură ce se eliberează localul, o întreagă armată de zidari, tîmplari, parchetari, vopsitori, vin să amenajeze noile săli de lectură, depozite de cărţi, cartotecile etc.

S-au deschis de-acum trei săli de lectură: una pentru lucrări curente de cultură generală, alta pentru publicaţii de ştiinţă, artă şi tehnică, iar a treia pentru periodice tehnice şi ştiinţifice. Fiecare sală îşi are depozitul său de cărţi şi publicaţii, precum şi un serviciu special de cartotecă. Paralel cu acest serviciu, care şi-a început în mod parţial activitatea, mai funcţionează şi alte secţii. Iată serviciul metodic care se ocupă cu îndrumarea bibliotecilor de masă, întocmirea lucrărilor metodice şi pregătirea cadrelor de bibliotecari. Acest serviciu şi-a început activitatea de la 1 iulie a.c.

Mai vechi şi cu bogate realizări, funcţionează serviciul bibliografic. Pe lîngă lucrările interne acest serviciu şi-a început colaborarea la o serie de lucrări bibliografice internaţionale. Aşa, de pildă, se lucrează la repertoriul internaţional al surselor muzicale, manuscrise şi tipărituri, apărute pînă în anul 1800, repertoriu ce se tipăreşte sub auspiciile UNESCO de către un comitet ce funcţionează pe lîngă biblioteca centrală din Paris; s-a întocmit o bibliografie a cărţilor agricole, cerută în Anglia, precum şi o bibliografie a autorilor bulgari traduşi în limba romînă — pentru Sofia.

Serviciul fondului muzical se află şi el în plină activitate: se achiziţionează cărţi de istoria şi tehnica muzicii, partituri, discuri, benzi de magnetofon. Pentru cercetătorii în domeniul muzicii, în curînd se vor amenaja două săli de audiţie muzicală, una colectivă şi alta pentru audiţii individuale, pe baza unor aparate speciale cu căşti.

Toate secţiile şi serviciile Bibliotecii centrale de stat a R.P.R. lucrează acum intens la pregătirea întregului fond de cărţi de

(Continuare în pag. 2-a)

ÎNSEMNARI DE PE PAMÎNTURILE DESŢELENITE

STATORNICIE

Stepă!

Fără să o vezi, fără să o simţi, ea rămîne o noţiune simplă pentru explicarea căreia imaginaţia cea mai bogată nu face decît să strice; o impopoţonează cu frumuseţi artificiale sau o transformă într-o babă ştirbă şi foanfă.

Stepă!

Cîndva asemuită cu o femeie stearpă, plină de capricii şi răutăţi. Intinderi, pentru ochiul omenesc cu adevărat cosmice, în care nu trăiau decît insecte vătămătoare, întinderi îmbrăcate în veşnica şi imensa haină de purpură argintie a pelinului. Şi ici colo, ca o dovadă a bunătăţii pămîntului, ierburi, ţîşnind mari şi grase — păşuni bogate.

Stepă?

Da, stepa pe care o văd şi o simt e stepa mîngîiată de veşnicul vînt rece; e stepa împodobită din loc în loc cu minunatele buchete ale mestecenilor albi, e stepa imenselor întinderi de cernoziom; e stepa marilor promisiuni de pîine; e stepa bogatului Kazahstan.

Aici au venit cu doi ani în urmă oameni şi au început să scoată haina de pelin amar ce îmbrăca pămîntul lăsîndu-l să respire aer proaspăt.

Aici pămîntul, pentru prima dată, a simţit mîngîierea dulce a plugului, sărutarea lui pătimaşă. Şi atunci s-a repetat minunea: omul şi pămîntul au creat încă o dată o bogăţie imensă.

Grîu.

Cît vezi cu ochii şi mai departe. Lanuri imense de grîu cu spic mare şi greu. Grîu unduind în bătaia vîntului, grîu scăldîndu-se în razele soarelui, grîu încă verzui sau grîu auriu ca părul fetelor venite prin aceste locuri.

...Cu doi ani în urmă, în toamnă, la marginea unei păduri de mesteacăn alb, au apărut cîteva corturi. In jurul unui foc aproape 40 de oameni stăteau trîntiţi pe iarbă, beau ceai şi discutau: ce nume să dea sovhozului pe care aveau de gînd să-l înfiinţeze... Şi acolo, la focul din marginea pădurii, sovhozul a fost botezat cu numele de Simferopol, de un om de 40 de ani cu ochi ageri şi cu o mînă lipsă. Acolo, la marginea pădurii, atunci, s-au plănuit multe din ceea ce există astăzi, mîndru şi frumos în mijlocul stepei.

...Tighisov Talgat Ahmetovici, directorul sovhozului Simferopol, are ochii puţin oblici şi mîinile proporţionale cu trupul mare şi voinic. Ne-a povestit cu o voce calmă şi egală despre sovhoz.

— In sovhozul nostru sînt oameni din 19 naţionalităţi: ruşi, kazahi, moldoveni, ucraineni etc., veniţi de prin regiunile Jitomir, Leningrad, Moscova, Alma-Ata, Moldova... La început a fost mai greu. Am stat în corturi şi vagoane o iarnă întreagă, iar iernile pe aici sînt destul de aspre. In toamna trecută însă am dat spre folosinţă 34 de case individuale şi 32 locuinţe mai mari, cu cîte 4 sau 6 apartamente fiecare. Toate locuinţele sînt electrificate. In general noi ne străduim să creăm oamenilor condiţii de viaţă cît mai optime.

Băieţii şi fetele noastre l-au rugat pe Talgat Ahmetovici să spună tot ce se poate spune. Carneţelele se umpleau treptat de cifre, date, impresii.

— In afară de faptul că aproape în fiecare casă se află cîte un aparat de radio, noi mai avem şi 290 de difuzoare răspîndite prin casele oamenilor. Peste 140 de familii au vaci, în proprietatea lor. Mulţi au de asemenea porci, păsări, oi etc.

Talgat Ahmetovici se opri şi ne privi pe rînd ca şi cum ar fi vrut să-şi facă despre noi o părere pe care apoi să o scrie în răbojul sufletului.

— Aşa e, tovarăşi, greu-i greu pînă ce-i dai brînci, că odată pornit, parcă nu mai este atît de greu. Sovhozului nostru i-au fost repartizate 25.000 hectare de pămînt şi asta pentru început. Maşini — destule. Oameni însă puţini.

După o pauză în care rămase numai el cu gîndurile lui continuă zîmbind parcă de departe:

Am semănat deja 20.000 hectare de pămînt şi asta în 8-10 zile. Aproape toate numai cu grîu care, după cum aţi văzut şi dumneavoastră, aşteaptă să fie strîns.

...Şi împreună cu Talgat Ahmetovici, în ziua aceea am vizitat gospodăria şi cu toţii ne-am minunat de ce a fost în stare să facă omul într-un an şi ceva. Şi tot ce-am văzut ne repeta parcă, ca un leit motiv: statornicie. De la ograda meticulos gospodărită şi pînă la cuiburile de păsări făcute de pionieri şi aşezate în vîrf de băţ deasupra caselor totul spunea: aici locuim noi, aici trăim şi aici vom trăi în veci.

Sînt oameni veniţi din Moscova, Leningrad, Kiev, oraşe mari culturale, oameni obişnuiţi să vadă cel puţin odată pe săptămînă un spectacol, sînt oameni în viaţa cărora a petrece o seară la operă, a asculta un concert sînt lucruri care aparţin de domeniul firescului. Şi aceşti oameni au venit de bună voie să dea stepei imense a Kazahstanului o viaţă nouă. Stepă întinsă şi pustie. Stepă cutreierată cu zeci de ani în urmă doar de grupuri de kazahi nomazi ce-şi mînau turmele din loc în loc în căutarea păşunilor, de aceşti oameni cărora, — generaţii de-a rîndul, le-au fost necunoscute gustul pîinii ca şi numele acesteia.

Vizitînd toate acestea înţelegi încăodată, parcă mai profund, mai adevărat tot ceea ce poate spune noţiunea de „om sovietic".

PETRE ISPAS

Aici era cîndva stepă pustie...

Vajnicul luptător revoluţionar Pavel Tcacenco

— 30 de ani de la moartea sa —

În urmă cu 30 de ani, într-unul din marile cotidiene burgheze din Capitală, a apărut următoarea ştire: **„Se anunţă că comunistul Pavel Tcacenco arestat în împrejurări cunoscute la Valea Plîngerii, a fost transportat cu un vagon special, sub o puternică escortă... Pe drum comunistul ar fi încercat să evadeze cu toate că avea lanţuri la picioare şi din această cauză a fost împuşcat. El a murit pe loc“.**

La 10 septembrie 1926, Pavel Tcacenco în vîrstă de numai 25 ani neînfricat luptător proletar, unul din militanţii de frunte ai Partidului Comunist din Romînia, a fost asasinat într-un mod bestial sub binecunoscutul pretext mîrşav „fugit de sub escortă“. În acel timp la Moscova, Paris, Londra şi în alte oraşe ale Europei au loc mitinguri de protest împotriva teroarei dezlănţuite de guvernul Romîniei.

Fiu al unui muncitor de la calea ferată Pavel Tcacenco s-a născut la 7 aprilie 1901. Învingînd nenumărate greutăţi materiale, tînărul plin de talent şi dorinţă de studiu reuşeşte totuşi să plece la Petrograd, unde studiază dreptul. Dragostea faţă de popor, generoasele idealuri ale Marelui Octombrie 1917 îl fac ca de pe băncile universităţii să păşească alături de comunişti, să se înroleze în marea bătălie pentru eliberarea, pentru bucuria popoarelor. În 1917 îl găsim pe tînărul Tcacenco membru al gărzilor revoluţionare din Petersburg, iar în anii războiului civil Tcacenco luptă cu arma-n mînă pe unul din fronturile din Sud.

În 1919 reîntors în Basarabia natală tînărul comunist este arestat pentru prima oară de autorităţile romîneşti. Tcacenco evadează însă din închisoarea militară. Nimic nu-i poate frînge, nu-i poate slăbi dîrza voinţă de luptă. El reintră în vîltoarea luptei...

Sînt anii 1919-1920-1921, anii unor puternice lupte muncitoreşti, anii făuririi puternicului partid al comuniştilor din Romînia.

„Clasa muncitoare din Romînia nu se poate dezrobi decît prin revoluţie!... Pentru această soluţie trebuie să ne pregătim. Ea nu ne poate duce la izbîndă decît dacă avem un partid comunist, dacă noi facem parte din acest partid“ — scria în acea vreme într-unul din manifestele grupurilor comuniste, manifest semnat şi de Pavel Tcacenco.

În martie 1921, Pavel Tcacenco organizează din însărcinarea grupurilor comuniste conferinţa de la Iaşi a tuturor acestor grupuri în vederea constituirii Partidului Comunist din Romînia.

Mai 1921.. Congresiştii care votaseră înfiinţarea Partidului Comunist au fost arestaţi şi inculpaţi în procesul din ianuarie 1922 cunoscut sub numele de Procesul din Dealul Spirii. Pavel Tcacenco este şi el inculpat în acest proces.

Participanţii la Procesul din Dealul Spirii îşi mai amintesc şi astăzi cu emoţie de tînărul acela înalt, cu faţa smeadă, cu trăsături delicate dar energice, cu privirea plină de inteligenţă, vioiciune şi ironie care-i lumina faţa, al cărui cuvînt a răsunat puternic în sala Tribunalului condamnînd criminala cîrmuire burghezo-moşierească, cerînd drepturi largi pentru poporul muncitor. Scăpat cu greu din mîinile zbirilor siguranţei Pavel Tcacenco continuă lupta cu aceeaşi abnegaţie.

În 1924 guvernul burghezo-moşieresc aruncă Partidul Comunist în ilegalitate. În acelaşi an, la cel de al III-lea Congres al partidului, Pavel Tcacenco este ales membru al Comitetului Central al P.C.R. El se înapoiază de la Viena unde stătuse cîtva timp în urma expulzării din ţară. În această perioadă Pavel Tcacenco a depus o activitate intensă pentru reorganizarea partidului pe baza celulelor din întreprinderi.

Pavel Tcacenco s-a ocupat cu multă dragoste de creşterea şi antrenarea la luptă a tinerei generaţii de comunişti din ţara noastră. În septembrie 1925 Pavel Tcacenco a reprezentat partidul ca membru al Comitetului Central la Conferinţa U.T.C. de la Galaţi unde a fost adoptat Statutul U.T.C.

Veşnic neobosit, plin de iniţiativă, inteligent, cult el ajuta cu perseverenţă pe toţi acei care porneau sub conducerea partidului la marea bătălie pentru fericirea poporului.

Siguranţa îl urmărea asiduu... În seara zilei de 15 august 1926 Tcacenco este arestat. Este trimis spre închisoare într-un vagon special cu pază puternică. Planul zbirilor de a-l ucide, reuşeşte. Pe drum este asasinat.

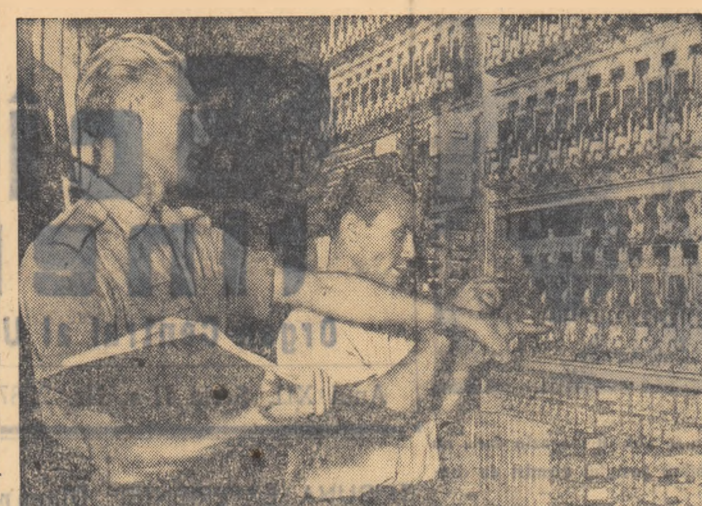
Pavel Tcacenco a fost ucis, dar cauza căreia şi-a închinat viaţa triumfă pe meleagurile patriei dragi. Astăzi, la cea de a 30-a comemorare a morţii sale, gîndurile tinerei noastre generaţii, care-şi dăruieşte toate forţele operei de construcţie socialistă, se îndreaptă cu recunoştinţă spre Pavel Tcacenco ca spre unul din eroii care şi-a jertfit viaţa pentru triumful cauzei partidului.

Prin realizările sale în domeniul construcţiei aparatelor de radio, centralelor telefonice şi a altor asemenea aparate, colectivul întreprinderii „Electromagnetica“ din Capitală se afirmă tot mai mult.

Unul din ultimele succese ale acestui colectiv îl constituie realizarea centralei telefonice automate de o sută de linii ce se fabrică pentru prima oară în ţara noastră.

Obiectivul aparatului de fotografiat a surprins pe proiectantul Zoltan Szigeti şi pe mecanicul Vasile Teofil lucrînd la asamblarea releurilor centralei automate de o sută de linii.

Foto: AGERPRES

Mooser Paul din nou în mijlocul familiei

Îl căutam pe Mooser Paul. În sat nu era chip să-l găseşti pentru că odată cu ivirea zorilor pleacă la cîmp.

Mooser este în atenţia tuturor colectiviştilor nu numai pentru faptul că s-a întors de curînd în patrie, dar şi pentru că este fruntaş la strînsul recoltei. După 13 ani petrecuţi în Austria se află din nou alături de soţie şi copii.

— Pe unde am trăit în aceşti ani, oameni rău intenţionaţi bîrfeau Romînia, iar cînd a fost vorba de întoarcere în patrie s-a înteţit agitaţia. Ni se spunea că imediat ce vom trece graniţa nu vom mai avea nimic, nu vom avea nici un drept. N-am mai dat ascultare acestor minciuni în ghiarele cărora m-am chinuit departe de familie, de patrie, ani grei. Şi iată-mă acum.

Faţă de cei întorşi în ţară, guvernul Republicii Populare Romîne are o deosebită grijă. Li s-a asigurat transportul de la graniţă pînă acasă, prin Crucea Roşie, au primit bani pentru primele cheltuieli şi-au reprimit casele şi construcţiile gospodăreşti.

Cu Mooser am putut sta de vorbă abia seara, cînd munca la cîmp încetase.

— Frontul — şi-a început el istorisirea — m-a despărţit de familie cînd cel mai mic copil, Werner, avea doar doi ani. În timpul cît am lipsit din ţară, comuna Hălchiu, comuna mea, a trecut prin mari transformări.

Scrisorile venite din ţară, de la soţie, îl bucurau pe Mooser. Îşi aminteşte de emoţia şi neliniştea pe care a simţit-o cînd într-o scrisoare, primită prin primăvara lui 1954, soţia îl anunţa. „Azi am înaintat cererea pentru a intra în colectivă... Paul învaţă meseria de brutar, Rozalinde şi Werner sînt la şcoala germană...“

După un an, cînd pe plaiurile romîneşti harnicii colectivişti îşi împărţeau veniturile, Mooser primeşte o altă veste: ...am primit grîu, porumb, legume şi bani, ne vor ajunge tot anul...

Într-o zi Mooser se hotărî: părăsi mica fabricuţă de cherestea şi plecă la Viena să se intereseze de comisia pentru repatriere.

Drumul spre casă, spre patrie, i s-a părut nesfîrşit. Revederea cu cei dragi, cu prietenii, cu vecinii a fost de neuitat. Nu după multe zile colectiviştii din Hălchiu discutau în adunarea generală cererea lui Mooser Paul:

— E un om cinstit şi harnic. Îl cunoaştem din ziua cînd şi-a făurit căminul său. Îl primim cu drag în rîndurile noastre.

Din acea zi „tînărul“ colectivist s-a apucat cu nădejde de treabă. Cei mai frumoşi cai ai gospodăriei sînt cei aflaţi în grija lui.

Cînd munca se sfîrşeşte la cîmp şi înserarea trimite harnicii colectivişti spre casă, în curtea lui Mooser este o frămîntare obişnuită. Mama pregăteşte de-ale mîncării, fata pregăteşte aluatul unei prăjituri, iar flăcăii robotesc prin curte. Viaţa în familie îşi urmează acum adevăratul ei curs. Werner vrea să se facă tîmplar şi în curînd va intra ca ucenic la atelierele gospodăriei de stat. Cînd Paul va pleca la armată toate treburile gospodăreşti vor rămîne pe seama Rozalindei.

S-a ivit un neajuns: ţigla de pe casă trebuie înlocuită. S-a găsit însă şi o soluţie. Din drepturile băneşti ce revin întregii familii au primit un avans cu care vor cumpăra toate cele necesare.

Duminica este zi de odihnă. La propunerea unor colectivişti, adunarea a hotărît să se lucreze totuşi la strînsul recoltei, pînă la amiază. Pe înserate, la invitaţia unui vecin, Mooser s-a dus la restaurant, să bea o bere. Aci s-a regăsit cu prietenii din satele vecine. Firul discuţiilor a fost purtat pentru a nu ştiu cîta oară despre înapoierea lui în patrie. La „ordinea zilei“ au venit apoi discuţiile despre recolta bogată nemaiîntîlnită în comuna lor. Orzul a fost recoltat cu 3250 kg. la hectar, grîul a dat aproape 3000 kg. la hectar şi nu pe loturi experimentale, ci pe suprafeţe ce depăşesc 360 hectare.

La plecare Mooser mi-a declarat:

— Nimic nu mă poate mulţumi mai mult decît faptul că sînt în familia mea, că pot munci şi că munca mea este răsplătită cum se cuvine.

A. CONSTANTINESCU

Petre Stoica

POEMUL

Grav rupe mama macul roşu
răsărit în marea spicelor
galbene.
Chipul ei este ars de soarele
verii.
în ochi i se oglindesc
primele stele ale serii.

Grăbită se-ndreaptă spre sat
să alăpteze copilul,
să-i pună lîngă obrajii roşii
macul roşu.

Şi iată prietene, poemul.

Cu maci la pălărie

Cu maci la pălărie
de soarele verii bronzat
trec printre lanuri.

Şi oamenii din sat
mă recunosc tot aşa
cum se recunosc în poemele
mele.

Nu scriu despre vînturi,
despre flautele toamnei
şi stele.

Caut prefacerile lor
în versuri să le prefac.
Şi ei mă recunosc.

Cu maci la pălărie
trec printre holde
şi oamenii, păsările, pădurile
prieteni îmi sînt mie
dăruindu-mi bucuria.

Şi-n faţa lor, îmi scot
eu pălăria!

NU se pot oare REZOLVA?

Contabilul şef... „Dai ceva, iese?“

Poate n-aţi avut încă ocazia să-l cunoaşteţi pe Sterian Şonei, contabil-şef la Ocolul silvic din Bălceşti, regiunea Craiova. Să vi-l prezentăm. Ca fizic — e înalt şi spătos. Ca moral este însă mult mai interesant. În şedinţe se bate cu pumnul în piept, îşi ia angajamente care mai de care mai îndrăzneţe, se laudă, promite marea cu sarea. De făcut însă, nimic nu face. Dacă-l criticat că nu face treabă, că înjură ca pe maidan sau că se poartă urît cu personalul ocolului, se dezlănţuie în torente, şi, ţipînd, cere să fie „respectat“ (adică să nu fie criticat). Alteori, cînd vreun muncitor îşi exprimă nemulţumirea faţă de atitudinile lui, contabilul şef îi răspunde flegmatic:

— Nu-ţi convine cum muncesc eu? Dă-mi brînci, dacă poţi, şi ia-mi tu locul...

Dacă ceri să-ţi facă dreptate, aşa cum prevăd legile, te repede, te insultă şi-ţi arată uşa. Cheltuielile de deplasare, cuvenite personalului le dă după 2—3 luni — dacă-i bine dispus — şi atunci condiţional:

— „Dai ceva? Iese?“

Şi dacă-i promiţi că „iese“, ca printr-o minune, faţa contabilului se înseninează, ia înfăţişarea unui protector care te înţelege şi te serveşte fără rezerve. Nu uită să te avertizeze că n-a mîncat încă şi că, înainte de masă, nu bea decît... „o ţuică“.

Din cînd în cînd (şi aceasta cam des) îl cuprinde dorul de locurile natale. Atunci pleacă cîte două-trei zile pe acasă (cu învoire de la propria-i persoană), iar la întoarcere are grijă să-şi asigure prezenţa... în condică, semnînd şi pentru zilele în care a lipsit.

Acestea sînt doar cîteva din trăsăturile morale ale lui Sterian Şonei.

Înainte de a veni la ocolul silvic, el a fost socotitor-contabil la gospodăria colectivă din comună. Şi aici a încercat să aplice metodele sale „originale“ de muncă. Colectiviştii l-au dibuit însă din timp şi l-au scos din mijlocul lor ca pe o măsea stricată.

Şi de atunci personalul ocolului silvic din Bălceşti este nevoit să suporte „capriciile“ contabilului-şef Sterian Şonei. De ce? Nu s-a găsit încă altcineva să-i ia locul? Sau la treaba aceasta nu s-au gîndit încă tovarăşii din Direcţia Silvică regională Craiova?! E timpul, în fine să se gîndească. Şi încă cu toată seriozitatea.

Corespondent
M. NICOLAE

Un casier fără portofoliu

„E bine să fii magaziner, dar casier e şi mai şi“, gîndea magazinerul secţiei agricole a Sfatului popular raional Cujmir, care prin „bunăvoinţa“ şefilor săi îndeplineşte ambele funcţii. Nu se ştie dacă munca de magaziner este pentru el „avantajoasă“, dar cea de casier îl satisface foarte mult pe Ion Mitrache.

Din obişnuinţă Mitrache reţine la fiecare chenzină în mod cu totul nejustificat „modesta“ sumă de 10 lei fiecărui tehnician agronom. De la unul puţin, de la celălalt iarăşi puţin, se adună o sumă frumuşică.

După un elementar calcul, cei 30 de tehnicieni agronomi, în cele două chenzine lunare, îi aduc lui Mitrache un „venit“ destul de substanţial care, alăturat salariului de magaziner, are de ce să-l mulţumească pe acest „casier fără portofoliu“.

Nu ne îndoim că de astă dată va afla şi Sfatul popular raional Cujmir de matrapazlîcurile funcţionarului necinstit şi va lua cuvenitele măsuri.

Corespondent
VASELUŢA ŢILICA

DE CE...

...nu se reglementează aprovizionarea cu pîine a populaţiei din oraşul Piatra Neamţ, asifel încît să se pună în vînzare pîine de bună calitate, în sortimente variate şi în cantităţi corespunzătoare?

Corespondent
N. FRAICU

...nu se respectă numerotarea locurilor la Cinemascop „Republica“, creîndu-se neînţelegeri şi încurcături regretabile prin faptul că se vînd uneori cîte două bilete pentru acelaşi loc sau unele persoane fără bilet sînt plasate pe locuri vîndute?

Corespondent
L. MIHAI

...tovarăşul Mairătescu Călin, directorul căminului cultural din comuna Sudriaş-Jupoiu, raionul Făget, ţine aparatul de radio acasă, iar biblioteca este mai tot timpul închisă?

Corespondent
PETRE GÎRDA

...ţăranii muncitori din satul Hălăliş, comuna Săvîrşin, raionul Lipova, sînt lipsiţi de posibilitatea de a viziona un film, deoarece caravana cinematografică „uită“ să mai treacă şi pe la ei?

Corespondent
JULIAN VARADEANU

... conducerea întreprinderii I.P.R.O.F.I.L.-Balta Sărată, raionul Caransebeş, nu trimite echipe de reparaţii la fabrica de butoaie, pentru ca liniile înguste să fie date în folosinţă, uşurîndu-se astfel eforturile muncitorilor în manipularea vagoneţilor?

Corespondent
N. PÎRVU

...nu s-au început nici pînă acum lucrările de radioficare în comuna Ciulniţa, raionul Slobozia, cînd de mai bine de un an s-au făcut tabele cu cei care vor să-şi instaleze difuzoare şi li s-a promis, de nenumărate ori, că li se vor satisface cererile?

Corespondent
M. GHEORGHE

...oficiul P.T.T.R. din Sinaia a desfiinţat postul telefonic public care se afla în gară, singurul existent în tot oraşul?

Corespondent
GEORGE I. CINCAN

...sfatul popular al raionului 23 August nu i-a măsurile cuvenite pentru ca să electrifice strada Hiranului şi să radiofice strada Lt. Alex. Paulescu?

Corespondent
NICOLAE M. RADULESCU

...tovarăşul Ion Cimpoia, şeful biroului administrativ de la fabrica de hîrtie din Buşteni, nu se îngrijeşte de cazarea tinerilor muncitori?

Corespondent
VASILE GH. DUMITRU

...căminul cultural din comuna Sişterea, raionul Oradea (director: Paraschiva Szücs) nu desfăşoară nici o activitate?

Corespondent
GICA HAIAŞ

1.500.000 CĂRŢI ÎN 25.000 METRI RAFTURI

(Urmare din pag. 1-a)

care dispune, pentru a fi pus cît mai curînd la dispoziţia cititorilor. Preluînd cărţile vechii Biblioteci a Ateneului, ale Fondului de stat al cărţii, de la o serie de biblioteci din ţară şi din străinătate, depozitele noii biblioteci merg cu paşi repezi spre cifra de 1.500.000 de volume cît va avea în momentul în care vor intra în funcţiune toate sălile de lectură. Pînă acum sînt gata catalogate şi trecute în cartoteci 250.000 volume.

Legături mondiale

Un serviciu al noii biblioteci care astăzi, la deschidere, s-a făcut cunoscut aproape în întreaga lume, este „centrul naţional de schimb“. S-au creat legături cu bibliotecile „Lenin“ din Moscova, „Saltîkov Şcedrin“ din Leningrad, „Szechenyi“ din Budapesta, bibliotecile naţionale din Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia, Franţa, Austria, Germania, Italia, China, Japonia, Egipt, Argentina, S.U.A., „Biblioteca Regală“ din Bruxelles, „British Museum“ — din Londra etc., etc.

Schimburile au şi început, ele fiind îndreptate în primul rînd spre traducerile autorilor romîni apărute în străinătate. S-au cerut de asemenea microfilme şi foto-copii de pe o serie de manuscrise vechi romîneşti aflate în străinătate. Aşa, de pildă, de la Viena s-au cerut microfilmele unui manuscris cu conţinut religios din timpul lui Ştefan cel Mare precum şi „Evanghelierul“ copiat în sec. XVI, lucrări împodobite cu desene şi miniaturi deosebit de valoroase.

Centrul naţional de schimb a început să deservească şi o serie de cereri particulare.

25.000 metri rafturi

Pentru a avea o imagine mai clară asupra amploarei pe care o va lua Biblioteca centrală de stat a R.P.R., vă mai putem da o serie de amănunte deosebit de grăitoare: ea va cuprinde la început 1.500.000 de volume. Pentru depozitarea lor este nevoie de 25.000 m. de rafturi. Cărţile vor fi împărţite pe secţii şi săli de lectură. Vor funcţiona: 2 săli de cultură generală, o sală de marxism-leninism, una de tehnică, altele de medicină, ştiinţele naturii, istorie şi drept, matematici, chimie şi fizică, agricultură, literatură, artă, două săli pentru periodice precum şi săli specializate: studenţi (cuprinzînd toate cursurile litografiate), manuscrise şi stampe vechi, două săli de muzică, o sală de consultare a microfilmelor, o sală de cărţi pentru tineret, alta cu literatură pentru copii, o sală de basme şi o sală pentru orbi cu cărţi scrise în sistemul „Braille“, unică în acest gen pînă acum în ţara noastră. Totodată se intenţionează crearea unui laborator de patologia cărţii precum şi un serviciu de vînzare a microfilmelor şi foto-copiilor de pe manuscrisele vechi sau cărţile rare.

Biblioteca centrală de stat a R.P.R. este biblioteca cu cel mai larg acces din ţară, prin sălile sale putînd trece zilnic peste 2500 de cititori. Ea va fi deservită de 300 de bibliotecari. Nu peste mult timp, va începe să funcţioneze aici şi un centru de împrumut al cărţilor pentru cititorii din Capitală.

Acest tezaur al culturii noastre, care şi-a propus drept scop să strîngă tot ce s-a scris şi tipărit în ţară, precum şi tot ce s-a scris şi tipărit în străinătate despre ţara noastră, atît de autorii romîni cît şi de cei străini, îşi începe astăzi activitatea.

Iată că e mai mult decît un simplu „fapt divers“.

GH. ANGELESCU

Zilele trecute ne-a sosit la redacţie o scrisoare din Cluj cu un conţinut deosebit. O publicăm mai jos.

„Sînt miliţian în gara oraşului Cluj. Ca miliţian, pus să păzească ordinea publică, am cunoscut mulţi cetăţeni şi multe „cazuri“. Pot spune că majoritatea populaţiei noastre e formată din cetăţeni cinstiţi şi conştiincioşi. Sînt însă şi unii a căror comportare este de natură să te indigneze.

De curînd mi s-a ivit un caz cu totul deosebit. M-a zguduit atît de profund întîmplarea, încît pentru prima oară am pus mîna pe toc şi am scris unui ziar. Sînt îndemnat în aceasta, de dorinţa de a supune judecăţii tinerilor cititori ai ziarului „Scînteia tineretului“ o faptă neomenească a unei tinere femei. Dacă asemenea fapte sînt rare, ele trebuie totuşi, cred, să capete oprobiul opiniei publice tocmai pentru ceea ce au ele inuman, străin concepţiei despre lume a clasei muncitoare, străin moralei sănătoase a poporului.

În seara zilei de 4 august, îmi făceam rondul obişnuit prin staţie. Deodată văd o bătrînă fugind disperată pe peron cu un copilaş de cîteva luni în braţe. Se uita în dreapta şi în stînga, strigînd:

— Unde eşti, unde eşti?

Cîteva femei s-au strîns în jurul bătrînei. Am intervenit. Iată ce se întîmplase. Bătrîna Alexandra Roşca, de pe str. Nouă nr. 35 din Cluj, de 73 de ani, îşi aştepta băiatul în gară. O femeie tînără, cu un copilaş în braţe, s-a aciuit pe lîngă ea. La un moment dat a rugat-o:

— Măicuţo, ţine-mi te rog o clipă copilaşul.

Băbuţa a tot aşteptat reîntoarcerea mamei. N-a mai venit. Asta s-a întîmplat în seara zilei de 4 august.

Organele noastre de miliţie au reuşit să descopere femeia care-şi abandonase copilul în vîrstă de şapte luni. Este tînăra muncitoare Floarea Indrei, de 22 ani, domiciliată pe str. Mihai Viteazu din Ocna Mureş.

După două zile Floarei Indrei i s-a înapoiat copilul. Ea a recunoscut în scris că-l abandonase. Ceea ce trebuie spus din capul locului e că acest act nu a fost determinat de lipsuri materiale, de imposibilitatea de a creşte copilul.

Noi, miliţienii, întîlnim multe cazuri în viaţă. Un asemenea caz însă n-am cunoscut niciodată. Mă întreb ce inimă poate să aibă o asemenea tînără mamă? Pînă şi cel mai fricos animal îşi apără cu preţul vieţii puiul. Ce suflet are însă o femeie ce-şi azvîrle copilul de la pieptul ei? Cred că ar fi poate folositor pentru tineretul nostru — a cărui educaţie morală stă în centrul atenţiei regimului nostru — ca ziarul să analizeze ce a putut determina o tînără mamă la un asemenea act inuman.

Iată de ce am scris redacţiei „Scînteii tineretului“.

Cu salutări tovărăşeşti
serg. FLORIAN MUDURA
Miliţia T. F. Cluj

Nedemnă de numele de mamă...

Sezisată de scrisoarea tovarăşului sergent **Florian Mudura**, redacţia noastră a cercetat cazul Floarei Indrei. În articolul de mai jos cititorii vor afla cum s-a putut întîmpla o asemenea faptă străină de spiritul în care este educat tineretul nostru.

Cine-i copilaşul acesta care nu şi-a făcut intrarea în viaţă înconjurat de dragostea şi devotamentul părinţilor? Pe cine supără ochii lui mari şi albaştri, pentru cine e o povară atît de apăsătoare? Şi, mai cu seamă, cine-i sînt părinţii, familia? Ce relaţii sînt între ei, cărui mediu aparţin, cum şi-au legat viaţa unul de altul? Poate că, răspunzînd tuturor acestor întrebări, vom izbuti să arătăm cum a fost cu putinţă o asemenea întîmplare.

★

În toamna anului 1952, caporalul mitralior Ioan Indrei şi-a predat arma la magazie. S-a întors la Ocna-Mureş unde lucrase înainte de a fi chemat sub arme. A păşit fudul pe uliţele orăşelului: acum e om în toată firea. În sat la Fărău, lîngă Ocna-Mureş, de unde este Indrei, obiceiul spune că omul e om numai după ce şi-a făcut cătănia. Pînă n-a făcut-o, e verde, necopt pentru viaţă. La fel ca şi în alte sate şi la Fărău, după ce flăcăul se întoarce la vatră, musai e să-şi caute o femeie vrednică, cu care să dureze casă. Cu gîndul la însurătoare s-a întors şi Ioan Indrei la Ocna-Mureş. S-a angajat la salină, ca să se califice electrician. Şi într-o zi de iarnă i-a zîmbit norocul: a cunoscut la horă o fată drăguţă, cu părul blond şi ochii albaştri, Floarea, de care s-a îndrăgostit. I se părea că frumuseţea ei a înflorit anume pentru el, că nu există un nume mai potrivit ca al ei: gingaşă, mlădie şi curată, întocmai ca o floare. Şi veselă!

Cîteva zile după ce o cunoscuse, petrecînd-o seara acasă, i-a spus c-o iubeşte şi că vrea s-o ia de nevastă. La început, Floarea a ezitat, a născocit cîteva motive... După un timp, ea a acceptat să se căsătorească şi el şi-a zis că dragostea a fost totuşi mai puternică decît ezitările. Băiatul se simţea fericit: visul i se împlinise, se văzuse la casa lui. Munca mergea bine, se însurase — şi nu numai aşa, ca să fie însurătoare. Iubea în Floarea fiecare mişcare, fiecare gest. Era atît de bună şi de prietenoasă... Chiar aşa, cine mai avea, în Ocna-Mureş, atîţia prieteni ca Floarea lui?

Pe urmă, parcă a început să-i fie niţel ciudă: prea ocupau prietenii mult loc în viaţa ei şi el se simţea unul dintre ei, un oarecare, în nici un caz marea ei dragoste. Tînărul soţ observa cu amărăciune, pe zi ce trecea, că nevastă-sa era tot mai rece, mai absentă. Gîndurile-i erau doar la horele din „lighet“ * (parc). Din asta şi din alte lucruri care erau la început nimicuri, certurile în casă se ţineau lanţ.

Odată, Ioan a încercat să limpezească lucrurile:

— Eu văd că tu nu mă mai iubeşti... Dacă tu vrei, să ne despărţim şi gata. Ce rost are să ne chinuim?

Ioan se calificase. Floarea nu mai lucra de mult, fiindcă bărbatul ei cîştiga bine. Şi atunci, cum putea să lase casa îndestulată unde trăia? S-a jurat că-l iubeşte cu foc şi el, care aşteptase răspunsul cu respiraţia oprită, a fost fericit. N-ar mai fi încercat, pentru nimic în lume, a doua explicaţie. Ascunzîndu-şi, ca struţul, capul în nisip, Ioan a trăit mai departe cu convingerea că soţia îl iubeşte.

Mai tîrziu, Ioan a fost ales secretarul organizaţiei de bază U.T.M. de la mina de sare. Muncea mult şi se întorcea mereu tîrziu acasă. În acest timp, Floarea mergea singură la „lighet“, juca **în horă cu flăcăii.**

Anul acesta, în luna ianuarie, Floarea a născut un copil de toată frumuseţea. Ioan a fost nebun de fericire. Se părea că micuţul a readus liniştea şi fericirea în casa asta zbuciumată. Dar numai se părea...

Într-o duminică, în martie, Ioan a plecat de-acasă dar a revenit pe neaşteptate. A găsit uşa încuiată. A bătut, dar nimeni n-a venit să-i deschidă. O bănuială îngrozitoare i s-a cuibărit în suflet şi a început să bată cu disperare în uşă. A ţipat, a ameninţat. Speriată, Floarea a venit să-i deschidă. În casă mai era cineva...

Ioan era prea curat, o iubise prea mult. N-ar fi putut închide ochii. Au pornit fiecare pe alt drum. Încă de la despărţire, Floarea a încercat să scape de copil. Nu fiindcă nu putea să-l crească (începuse să lucreze la fabrica de cărămizi, Ioan o ajuta cu bani şi gazda avea grijă de micuţ cînd nu era acasă). Dar Floarea nu se simţea mamă, nu concepea să-şi schimbe felul de viaţă. În centrul gîndurilor şi visurilor ei nu erau şoaptele copilului pe care-l adusese pe lume, nu tresărea la scîncetele lui. Îl privea şi în ea se aduna necazul că o împiedică să meargă la joc, să danseze cu flăcăii, să se distreze, să trăiască ca şi înainte. Şi-apoi, Floarea voia să se mărite.

Şi-ntr-o zi, Floarea a luat hotărîrea să plece la Cluj, să-l dea la Casa copilului. Directorul i-a spus că-l primeşte, dar trebuie să aducă toate actele.

Floarea s-a dus în gară amărîtă. Cum să se întoarcă cu copilul pentru nişte acte, cînd era sigură c-a scăpat de el? Lîngă ea, stătea o bătrînică...

Şi-atunci, Floarea a săvîrşit fapta îngrozitoare, care a coborît-o mai jos decît fiarele pădurii. **Avusese ocazia să lase copilul în mîini bune recunoscînd** cinstit că nu-i demnă să-l crească. Dar nu mai avea răbdare nici măcar o zi... Decît să-l mai suporte, a preferat să-l arunce, să-l lase în braţele unei femei necunoscute, să nu mai ştie niciodată ce s-a întîmplat cu copilul ei.

Faptele sînt acestea. Aceştia sînt şi oamenii care au participat la săvîrşirea lor. Ce i-a împins însă pe drumul acesta, care nu-i putea duce decît aici? De ce a fost murdărită căsnicia unor oameni tineri, avînd fiecare un loc în societate? De ce o fată veselă şi drăguţă, care a trăit un timp o viaţă normală, preferă aventura şi traiul de azi pe mîine supremei împliniri a tinereţii fericite — maternitatea?

Fiica ţăranului muncitor Chelmen din Turdaş a plecat să lucreze la Ocna Mureş, la o vîrstă fragedă. Florica, rămasă aici fără supravegherea părintească, s-a împrietenit cu un grup de haimanale al căror singur scop în viaţă erau jocurile şi petrecerile din „lighet“. Pe Florica a atras-o acest fel de viaţă. În acest grup de derbedei s-au dezvoltat la ea trăsăturile morale care au dus-o la actul infam de mai tîrziu.

Pe Ioan Indrei, de fapt, nu l-a iubit niciodată. Insistenţele lui, privirile fierbinţi, cuvintele de dragoste, erau doar amuzante. În ochii ei era „unul din băieţi“ şi nu iubitul, prietenul, principalul sprijin. Dacă l-a ales totuşi, a făcut-o nu pentru că a găsit în el un om bun, cinstit şi curat, alături de care putea trăi o viaţă frumoasă şi plină, ci pentru că el, mai mult decît alţii, se arăta dispus s-o ţină „în puf“, s-o alinte, să se supună capriciilor ei. Ca soţie a lui Ioan Indrei, Floarea ştia că nu va mai fi nevoită să muncească, să aibă griji. Din aceleaşi motive, n-a vrut nici să se despartă de el.

Floarea Indrei i-a vîndut lui Ioan Indrei, pentru viaţa liniştită şi lipsită de griji, trupul ei frumos. Sufletul, chiar dacă ar fi vrut, n-ar fi putut să-l vîndă. Floarea nu-şi iubea soţul şi n-a putut să-i fie credincioasă. Nici n-a înţeles că răspunderea de mamă o obligă la demnitate. Atunci cînd dragostea lui n-a mai fost a unui oarecare ci a soţului, a unui om care se considera îndreptăţit să aştepte de la ea acelaşi lucru, a încetat s-o mai amuze şi a început s-o plictisească. Floarea a preferat viaţa uşuratecă dinainte şi s-a întors la ea.

Pentru căsnicia lor pătată, compromisă şi în cele din urmă ucisă nu e totuşi vinovată numai Floarea, chiar dacă faptele urîte îi aparţin în cea mai mare parte. Ioan Indrei are vina celui care, preluînd o asemenea răspundere, marea răspundere de a întemeia o familie, nu-l în stare s-o poarte pînă la capătul drumului. Ochii frumoşi ai Floarei, veselia ei cuceritoare i-au fost un certificat îndestulător pentru ca s-o ia de soţie. N-a încercat să cunoască tot ce alcătuia viaţa ei, nu i-a cercetat meandrele sufletului. În ziua în care, luînd-o de mînă, a călăuzit-o spre casa lui, s-a simţit fericit că e proprietarul absolut al fetei pe care şi-o dorise, a răsuflat uşurat că s-a încheiat perioada zbuciumată în care se temea că Floarea n-o să-l vrea şi şi-a luat de-o grijă.

Lui îi era destul că acasă îl aşteaptă soţia dragă, că locuinţa-i e curată şi pe masă mîncarea e caldă şi îmbietoare. Dar oare la atît se reduce bucuria familiei şi îndatoririle unui soţ? Nu este oare aceasta atitudinea clasică egoistă, inconştientă a soţului mic burghez pentru care esenţa căminului se reduce la aparenţe, la o ieftină fericire dulceagă?

Pînă aici, dacă comportarea Floarei indignează, totuşi poate fi explicată. Au mai fost femei, chiar dacă din ce în ce mai puţine, care au ajuns să-şi păteze sufletul şi să-şi vîndă trupul. (Pentru aceasta, Floarei, viaţa i-a dat palma cuvenită). Mai jos decît atît însă, e greu de conceput că au consimţit să coboare; poate în ultima clipă, în fiecare a tresărit ceva: respectul şi adoraţia pentru povara sfîntă a maternităţii. Floarei Indrei îi lipseşte nu numai dragostea sublîmă, pasionată şi totuşi raţională, a femeii-mame, dar chiar şi instinctul propriu fiecărei fiinţe de a-şi ocroti puiul.

Floarea n-a putut să se lepede de povara trecutului ei desfrînat, pentru că n-a existat în ea nici o clipă căldura sentimentului. Nici dragoste de soţie, nici dragoste de mamă. În spatele tuturor se găseşte un imens pustiu sufletesc. Copilul a venit nechemat, ca o consecinţă tristă şi jenantă a vînzării ei, un biet mugur pe un ciot mort, un puiet pe un teren înfiorător de sterp.

Credem că nu-i mai putem da dreptul Floarei Indrei să-şi păstreze copilul şi să-l crească. Mîinile lui mici şi cercetătoare o vor chema zadarnic, ochii albaştri vor fi nedumeriţi: de ce e mama atît de rece, de rea, de ce nu dă, ca toate celelalte mame, căldură şi viaţă? De ce să-l condamnăm la sentimentul copleşitor al ruşinii pentru viaţa ei urîtă şi meschină?

Mama e, prin tot ce înseamnă ea, o făptură sfîntă şi curată. Floarea nu merită acest nume. Copilul va fi învăluit în grija maternă a unei case de copii dacă nici tatăl lui nu va fi în stare să-l crească, îndreptînd astfel răul ce l-a făcut copilului cea care trebuia să-i fie mamă. Dacă ea va simţi vreodată că poate să-i ofere o viaţă întreagă şi demnă, dacă va avea cu ce să spele fapta ei inumană, să vină şi să-i spună: „Eu sînt mama ta“. Dacă va continua să trăiască aşa cum a început, mai bine să nu-i iasă niciodată în cale şi să nu îndrăznească, cu toată tinereţea ei, să mai aducă pe lume alt copil.

Aceasta, pentru un om, este cea mai cruntă pedeapsă.

Dacă în sufletul Floarei mai trăiesc sentimente omeneşti, ea va înţelege şi va lupta din toate puterile pentru a ispăşi monstruoasa faptă, pentru a reveni în rîndul oamenilor.

ŞTEFAN HALMOŞ
ILEANA POPOVICI

Maeștrii artei indiene la București

(Urmare din pag. 1-a)

diene. In legătură cu aceasta am obținut unele amănunte. In spectacolele de la București artiștii indieni vor cînta la instrumente ca „sitar-sitar", „tabla", „tanpura", „cutara", „mridang" etc. Desigur, aceste nume nu spun mare lucru publicului romînesc. Ele au fost recunoscute. „Tabla", este un instrument compus din două tobe și care a folosit chiar și la curțile dinastiei Mogulilor. „Mridang" este o tobă în formă de butoi în care se bate cu degetele. „Sitar-sitar" este un popular instrument al muzicii clasice indiene din nord. Am avut de altfel ocazia să fac cunoștință cu Vilayat Khan, un om foarte simpatic, apreciat interpret la „sitar-sitar".

Dl. Romesh Bhandari a transmis o declarație pentru cititorii ziarului „Scînteia tineretului" în care se spune: „Sîntem prima delegație culturală din India care vizitează frumoasa dvs. țară. Noi sperăm că acest prilej va da posibilitatea să vă facem o cît de mică idee asupra trecutului culturii indiene. Noi avem marea plăcere de a sta cîteva zile printre voi".

L-am părăsit pe oaspetele indian pentru că colegii mei de breaslă îl asaltau. In holul hotelului l-am întîlnit pe dl. A. K. Chanda. Peste cîteva minute pleca în primul tur prin București.

EDGARD OBERST

Pentru îmbunătățirea aprovizionării cu apă a Bucureștiului

In ultimii ani au fost efectuate numeroase lucrări pentru îmbunătățirea alimentării Capitalei cu apă potabilă.

In 1946 debitul de apă al orașului era de 45.773.517 m.c. pe întregul an; debitul de apă consumat în primele 7 luni ale acestui an este de peste 50.700.000 m. c., ceea ce reprezintă un spor de 40 la sută.

Astfel lunar se consumă în medie în Capitală pentru necesitățile populației 5.000.000 m.c. de apă potabilă; pentru industrie și comerț 2.000.000 m.c.; pentru stropitul străzilor 30.000 m.c.; pentru udatul grădinilor 96.000 m. c.; pentru băile publice 18.000 m.c., și pentru fîntîni arteziene 105.000 m. c.

De la începutul acestui an I.C.B.-ul a efectuat o serie de lucrări din planul anual de îmbunătățiri al aprovizionării cu apă a Capitalei. Astfel, au fost canalizate 10 străzi pe o distanță de 1.902 m. liniari și au fost amenajate noi linii de alimentare cu apă în lungime de 700 m.

Noi lucrări pentru îmbunătățirea aprovizionării cu apă a orașului București se vor executa în curînd. Astfel, la I.C.B. au fost elaborate proiectele pentru crearea unei noi stații de pompare în partea de sud a orașului, pentru îmbunătățirea presiunii în partea de est a orașului și pentru o nouă stație de producție la Ciorogîrla. De asemenea se va extinde rețeaua de alimentare cu apă potabilă și rețeaua de canalizare și în noile cartiere de locuințe muncitorești în plină construcție: Mihai Bravu, Balta Albă, Jiului, Giurgiului, Progresul și altele; se va executa noul canal colector B-6 care va soluționa canalizarea unor cartiere întinse de locuințe muncitorești îndeosebi cartierul Balta Albă, Vatra Luminoasă și va alimenta o serie de întreprinderi industriale importante ca uzinele „23 August" și „Republica". De asemenea s-a început o serie de lucrări pentru menținerea în condiții de bună potabilitate a rețelei de alimentare a cartierelor Crîngași și Giulești printr-o nouă conductă pe Splaiul Independenței, cît și repunerea în funcțiune a puțului de mare adîncime Giulești. Pînă la sfîrșitul anului se va da în funcțiune canalul colector de pe Bd. Coșbuc, care servește la evacuarea apelor pluviale și menajere din cartierele Rahova și Dealul Spirii.

Vizitele unor delegații de peste hotare

Delegația sindicatelor iugoslave care ne vizitează țara la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. a sosit luni dimineața la Constanța.

Delegația a fost însoțită de tov. Martin Covaci, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și construcțiilor de mașini.

In numele oamenilor muncii din orașul și regiunea Constanța, tov. Ion Rucăreanu, a adresat membrilor delegației un cuvînt de bun sosit.

Delegația a vizitat apoi portul și instalațiile portuare precum și șantierul naval Constanța. Ea s-a interesat de organizarea și creșterea gradului de mecanizare a muncii în dane și silozuri, creșterea traficului de mărfuri, precum și de activitatea sindicală a muncitorilor portuari. Muncitorii, inginerii și tehnicienii din port și șantierul naval Constanța au făcut membrilor delegației o caldă primire, manifestînd prin aceasta prietenia dintre poporul romîn și poporul iugoslav.

In cursul aceleiași zile, oaspeții iugoslavi au vizitat Stațiunea experimentală viticolă Murfatlar, precum și stațiunea balneară Mamaia.

Pretutindeni, membrii delegației au fost întîmpinați cu cordialitate și s-au întreținut îndelung cu conducătorii unităților vizitate, precum și cu activiști sindicali, manifestîndu-și interesul față de realizările obținute în țara noastră pe drumul construirii socialismului.

★

Oaspeții britanici care se află în țara noastră la invitația președinției Comitetelor Executive ale sfaturilor populare din orașele Ploești și Cluj au vizitat duminică orașul Ploești.

La intrarea în oraș oaspeții au fost întîmpinați cu tradiționala pîine și sare de membri ai comitetelor executive ale Sfatului Popular al orașului și regiunii Ploești în frunte cu I. Vidroiu, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Ploești și Gh. Stan, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Ploești, precum și de numeroși deputați ai sfaturilor populare.

Oaspeții au vizitat apoi orașul și gospodăria viticolă de stat din Valea Călugărească.

Luni dimineața, oaspeții britanici au făcut o vizită la uzinele „1 Mai" și la rafinăria nr. 1 din Ploești. Aici, oaspeții au fost întîmpinați de directorul rafinăriei D. Manea, care le-a urat bun sosit.

Seara, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Ploești a oferit oaspeților britanici o masă la hotelul turistic cota 1.400 de la Sinaia.

Conferința medicului englez MacDonald Critchley

Medicul englez MacDonald Critchley, profesor la Universitatea din Londra, membru de onoare al Academiei Naționale de medicină din Paris, Doctor honoris Causa al Universității din Zurich, membru de onoare al Societății Științelor Medicale din R.P.R., președintele secției britanice a Ligii internaționale contra epilepsiei, a făcut luni seara o vizită la Institutul de medicină și farmacie din București.

Cu această ocazie prof. dr. Mac Donald Critchley a conferențiat în sala institutului despre „Personificarea membrelor paralizate la hemiplegici cronici" și despre „Semiologia tabesului demonstrată prin jurnalul lui Alphonse Daudet".

La conferință au asistat academicienii prof. dr. A. Kreindler, și prof. dr. N. Gh. Lupu, precum și prof. dr. I. T. Niculescu, prof. dr. Iancu Ivan, membri ai corpului didactic al Institutului de medicină și farmacie, medici din Capitală, studenți.

A fost de față dr. D. D. Mac Donald, secretar al Legației Marii Britanii la București.

Informații

La invitația Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, duminică a sosit în Capitală Silvio Micheli, scriitor colaborator la ziarul „Unita".

Oaspetele italian se va interesa de realizările din țara noastră.

In cadrul planului de muncă pentru aplicarea acordului de colaborare culturală între R.P.R. și R.P.D. Coreeană, a plecat în R.P.D. Coreeană, scriitorul A. E. Baconski.

(Agerpres)

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Grădina Progresul, Infrățirea, Gh. Doja, I. Mai (sală și grădină), **Coșbuc** (sală și grădină): Marile manevre; **Magheru, Elena Pavel** (sală și grădină); **Al. Popov**: Unde nu pătrund vulturii; **Republica**: Tosca. Film colorat pe ecran lat. Completare: 20 minute sub apa mării; **Filimon Sîrbu, V. Alecsandri, I. C. Frimu, Miorița**: Micul lustragiu; **Lumina**: Roșu și negru (seria a 1-a + a II-a); **Victoria**: Roșu și negru (seria a 1-a); **Central**: Othello; **Doina**: Incercarea fidelității; **Tineretului**: Giuseppe Verdi; **Maxim Gorki**: Reprezentație de gală; **Timpuri Noi**: Vizita în U.R.S.S. a delegației Marii Adunări Naționale din R.P.R. Orașul nostru. Evoluția jazzului; **Grivi**: A 12-a noapte; **8 Martie** (sală și grădină), **23 August** (grădină): Melodii nemuritoare; **Vasile Roaita** (sală și grădină): Povestea marinarului; **Cultural**: Iartă-mă, **Unirea** (sală și grădină): Amanții din Toledo; **C. David**: Contele de Monte Cristo (seria a I-a); **Olga Bancic**: Contele de Monte Cristo (seria a II-a); **Alex. Sahia**: Voci de primăvară; **Arta** (sală și grădină): Hamlet; **T. Vladimirescu** (sală și grădină): Mîine va fi prea tîrziu; **Carpați, Popular**: Accidentul; **Munca**: D-ra de Scuderii; **Moșilor**: Cavalerul fără lege; **Donca Simo**: Puterea dragostei; **I. Pintilie**: O seară de petrecere; **M. Eminescu**: Bancnota de 1.000.000 lire sterline; **Volga**: Spre țărmuri noi; **8 Mai**: Carola Lambert; **Libertății**: Semne particulare: Caravana; **Aurel Vlaicu**: Suflete împietrite.

Scrisoarea lui Menzies adresată la 7 septembrie președintelui Nasser

CAIRO 10 (Agerpres). — TASS transmite: In scrisoarea adresată la 7 septembrie de Menzies președintele „comitetului celor cinci" președintelui Nasser, este expusă pe scurt poziția adoptată de comitet în cadrul schimbului de păreri cu guvernul egiptean asupra Canalului de Suez. In scrisoare se arată că aceste convorbiri „au scos la iveală existența unor profunde divergențe" între „comitetul celor cinci" și guvernul Egiptului „în modul de a aborda problema precum și în problemele principiale".

„Pe scurt — se spune în scrisoare — propunem să se recunoască pe deplin suveranitatea Egiptului, iar gestiunea practică a Canalului, întreținerea și lărgirea lui, să fie încredințate unui organism (creat pe baza unei convenții internaționale) din care să facă parte reprezentanții a diferite țări, inclusiv, desigur, Egiptul, și care să fie investit cu largi prerogative financiare și cu o mare răspundere.

„Nu mai rămîn de subliniat decît două probleme mari care se pun în legătură cu propunerile noastre — se arată în scrisoare. Prima este propunerea noastră ca noul organism instituit în virtutea unei convenții internaționale să fie legat de Organizația Națiunilor Unite.

Am propus de asemenea să se creeze o comisie de arbitraj pentru reglementarea diferendelor. S-ar putea ivi diferende în privința veniturilor legitime pe care Egiptul ar trebui să le primească de pe urma Canalului.

In încheierea scrisorii se spune: „Comitetul a ajuns la concluzia că ați adoptat o poziție care dovedește că nu sînteți în măsură să acceptați propunerile principale care v-au fost prezentate. Aș fi recunoscător excelenței voastre să informeze comitetul dacă această concluzie este exactă sau nu, completînd declarația dumneavoastră cu considerentele pe care veți binevoi a le exprima. Dacă din păcate această concluzie a comitetului este exactă, aceasta va însemna că însărcinarea dată comitetului de cele 18 puteri și anume — de a prezenta și explica aceste propuneri și de a constata care este punctul de vedere al guvernului egiptean asupra lor — a fost îndeplinită. In acest caz este evident că comitetul nu ar avea nici o altă cale decît să roage excelența voastră să-l primiți cît mai curînd posibil pentru ca, după o ultimă convorbire cu dumneavoastră să se poată pregăti de plecare".

După convorbirile dintre Nasser și Menzies

Scrisoarea de răspuns a lui Nasser adresată la 9 septembrie lui Menzies

CAIRO 10 (Agerpres).—TASS transmite textul scrisorii de răspuns adresate la 9 septembrie de președintele Nasser lui Menzies, președintele Comitetului celor cinci țări, în legătură cu întrevederile dintre Egipt și acest comitet în problema Suezului, în care se spune între altele:

„Excelență,

Am primit scrisoarea dv. din 7 septembrie 1956 în legătură cu întrevederile care au avut loc între noi și comitetul condus de dv. reprezentînd 18 guverne care au participat la conferința de la Londra în problema Canalului de Suez. Comitetul dv. își va aminti că în cursul acestor întrevederi am ridicat diferite probleme fundamentale și mi-am exprimat punctul de vedere asupra lor. Dv. ați afirmat că cele 18 țări reprezintă peste 90 la sută din țările care folosesc canalul. Aceasta nu este numai o vădită exagerare statistică; noi sîntem de părere că sfera noțiunii celor ce folosesc canalul cuprinde toate țările care, chiar dacă nu au nave care să treacă prin canal, pot folosi canalul pentru transportul majorității exportului și importului lor.

Naționalizînd compania, Guvernul egiptean a declarat clar că el se consideră legat de convenția din 1888, care garantează libertatea navigației pe Canalul de Suez, și că este dispus să despăgubească integral și echitabil pe acționari.

In afară de aceasta, la 12 august guvernul Egiptului a declarat că este gata să organizeze împreună cu celelalte guverne semnatare ale Convenției de la Constantinopole din 1888 o conferință, la care să fie invitate celelalte guverne ale căror nave trec prin Canalul de Suez, în scopul revizuirii Convenției de la Constantinopole și a examinării problemei încheierii între toate aceste guverne a unui acord care să confirme și să garanteze libertatea navigației pe Canalul de Suez.

Totodată nu se poate cita nici un caz în care guvernul Egiptului să-și fi încălcat vreodată obligațiile internaționale legate de folosirea Canalului de Suez. In același timp de aproape 50 de zile, în ciuda greutăților create de Franța, Regatul Unit și de fosta companie a Canalului de Suez, navigația pe canal se înfăptuiește regulat și efectiv.

In afară de aceasta, guvernul Egiptului a declarat că este cu totul de acord să ducă tratative pentru rezolvarea pașnică a problemei în conformitate cu țelurile și principiile Cartei O.N.U. Aceasta rămîne politica și intenția guvernului egiptean.

Egiptul propune o nouă conferință în problema Suezului

CAIRO 10 (Agerpres). — TASS transmite: Intr-o notă adresată guvernelor țărilor interesate în problema navigației pe Canalul de Suez, guvernul Egiptului a propus să se treacă la acțiuni practice pentru realizarea propunerii cuprinse în declarația din 12 august a.c. a guvernului egiptean, cu privire la convocarea unei conferințe în vederea revizurii convenției semnate în anul 1888.

Guvernul Egiptului propune să se creeze o organizație în care să fie reprezentate țările care au puncte de vedere diferite în problema Canalului de Suez pentru a se examina problema convocării unei conferințe, componența participanților la această conferință, locul și data convocării ei.

Am studiat în modul cel mai amănunțit toate propunerile în legătură cu problema Canalului de Suez prezentate la conferința de la Londra și în afara ei, inclusiv propunerile celor 18 țări pe care le reprezintă comitetul.

Or, examinînd metodele propuse de comitet pentru atingerea acestui țel, constatăm că ele se desmint singure și duc la rezultate contrare celor urmărite.

In mod inevitabil poporul Egiptului va considera sistemul propus ca ostil drepturilor și suveranității sale și ca o încălcare a acestora, iar toate acestea fac cu neputință o colaborare reală.

Oricare ar fi sistemul de administrare a Canalului, el va depinde de colaborarea strînsă, deplină și binevoitoare a poporului Egiptului, prin mijlocul căruia și prin a cărui țară trece acest Canal.

Considerăm că o adevărată izolare de politică a Canalului ar fi cel mai bine garantată printr-un „angajament solemn și obligatoriu pe plan internațional, fie sub forma unei confirmări, fie sub forma unei reînoiri a convenției din 1888. Atît una cît și cealaltă, după cum am mai declarat, este acceptabilă pentru noi.

Unii afirmă că guvernul Egiptului tinde spre o atitudine discriminatorie față de una din țările reprezentate de D-voastră și anume — față de Regatul Unit și că unul din scopurile guvernului egiptean ar fi subminarea economiei engleze și tulburarea liniei de comerț și de aprovizionare a Regatului Unit prin Canalul de Suez. Este fără doar și poate limpede că nimic nu poate fi mai departe de adevăr și nimeni nu poate să aducă măcar un singur argument temeinic care să explice din ce cauză și în ce scopuri utile trebuie guvernul Egiptului să ducă această politică.

In prezent trebuie să fie mai mult decît clar că, prin însăși natura lucrurilor Egiptul este vital interesat în menținerea păcii și securității nu numai în jurul Canalului de Suez ci și în întreaga regiune în care este situat precum și în întreaga lume.

In ceea ce privește viitoarea dezvoltare a Canalului, de care D-voastră amintiți, aș vrea să repet că guvernul Egiptului este ferm hotărît să facă tot posibilul în această privință că el și-a exprimat deja intenția de a înfăptui programul de dezvoltare, proiectat de fosta companie a Canalului și alte programe, de proporții mult mai largi și care urmăresc obiective mult mai vaste.

Din punctul nostru de vedere, esența actualei situații constă în faptul că sistemul propus ca atare cu tot ceea ce îl însoțește și cu tot ceea ce este legat de el urmărește să asigure unui grup care folosește Canalul controlul asupra lui, prin preluarea de către acest grup a administrării Canalului. Documentul difuzat țărilor invitate la conferința de la Londra cu puțin timp înainte de deschiderea ei constituie precum se vede chiar și în prezent un îndreptar pentru realizarea scopurilor pe care continuă să le urmărească țările inițiatoare.

Sîntem convinși că după studierea nepărtinitoare a documentului amintit, cititorul va rămîne numai cu o singură convingere și anume, că țelul constă în a lua de la Egipt Canalul de Suez și a-l preda altora. Este greu să-și imagineze ceva mai provocator față de poporul Egiptului decît aceasta. Un act cu un asemenea caracter nu-și atinge scopul și prin caracterul său trebuie să genereze fricțiuni, neînțelegeri și permanente divergențe. Cu alte cuvinte, aceasta nu ar fi sfîrșitul, ci începutul complicațiilor.

Pe de altă parte, aș vrea să reafirm că politica guvernului meu rămîne ca și pînă acum: a) libertatea trecerii prin Canalul de Suez și siguranța folosirii lui fără discriminări; b) dezvoltarea Canalului de Suez cu scopul ca acesta să corespundă viitoarelor cerințe ale navigației; c) stabilirea unor tarife și taxe echitabile, și d) eficacitatea tehnică a Canalului de Suez.

Sîntem convinși că în felul acesta Canalul de Suez, va fi izolat de politică și în loc să constituie o sursă de conflict va deveni din nou o verigă de legătură din punctul de vedere al colaborării, avantajului reciproc și al unei mai bune înțelegeri între popoarele globului pămîntesc. Sîntem de asemenea convinși că ducînd această politică și promovînd în toate direcțiile bunăvoința care stă la baza acestei politici. Egiptul va reuși în modul cel mai nimerit să contribuie nu numai la propria sa fericire și prosperitate, ci și la prosperitatea și fericirea întregii lumi".

Comunicatul final asupra convorbirilor

CAIRO 10 (Agerpres). — TASS transmite: In legătură cu încheierea consfătuirilor dintre președintele Nasser și membrii „comitetului celor cinci" a fost dat publicității un comunicat avînd următorul cuprins:

Schimbul de păreri care a avut loc între 3 și 9 septembrie la Cairo între președintele Nasser și „comitetul celor cinci" în frunte cu primul ministru al Australiei, Menzies, a luat sfîrșit.

Comitetul a prezentat și explicat propunerile celor 18 țări care au participat la conferința de la Londra în problema Canalului de Suez și a luat la rîndul lui cunoștință de punctul de vedere al guvernului egiptean în legătură cu aceste propuneri.

Intrevederile s-au desfășurat într-un spirit de sinceritate, într-o atmosferă neoficială. Comitetul părăsește orașul Cairo pentru a prezenta mandatarilor lui un raport asupra rezultatelor misiunii sale.

Impotriva sentinței de la Karlsruhe!

PHENIAN 9 (Agerpres).— Agenția Centrală Telegrafică Coreeană transmite: După cum anunță posturile de radio nord-coreene, C.C. al Partidului Muncii din Coreea a dat publicității o declarație în legătură cu interzicerea Partidului Comunist din Germania.

Acțiunea provocatoare a autorităților vest-germane împotriva partidului comunist și a poporului german, subliniază C. C. al Partidului Muncii din Coreea, trezește indignarea fără margini a poporului coreean, care luptă pentru aceleași țeluri ca și poporul german, și anume pentru unificarea democratică și pașnică a țării.

C.C. al Partidului Muncii din Coreea protestează cu hotărîre, în numele tuturor membrilor partidului și al poporului coreean, împotriva actului grosolan și murdar al autorităților vest-germane și își exprimă sprijinul său fierbinte și solidaritatea cu clasa muncitoare germană și cu detașamentul ei de avangardă — Partidul Comunist din Germania.

★

DUSSELDORF 10 (Agerpres). In urma interzicerii Partidului Comunist din Germania autoritățile de la Bonn persecută și pe ceilalți luptători pentru pace din Germania occidentală. Astfel, potrivit relatărilor presei, la Nürenberg poliția a interzis o întrunire a „Asociației germane a partizanilor păcii" în cadrul căreia dr. Friedrich Müller din Wiesbaden urma să țină o conferință cu tema „Cum putem obține o pace trainică".

In ciuda interzicerii P.C.G., pe întreg cuprinsul Germaniei occidentale continuă mișcarea de protest împotriva acestei măsuri ilegale a autorităților de la Bonn. După cum anunță presa, în numeroase orașe vest-germane au fost difuzate manifeste care cheamă la apărarea P.C.G.

R. P. Chineză va fabrica în serie avioane cu reacție

PEKIN 9 (Agerpres). — China Nouă transmite: Industria chineză produce cu succes modele experimentale de avioane cu reacție. La 8 septembrie a fost dat publicității un comunicat guvernamental cu privire la încercarea primelor modele de avioane, care au dat dovadă de înalte calități de zbor.

Producția experimentală de avioane cu reacție a fost pusă la punct cu 17 luni înaintea termenului stabilit. In viitorul apropiat, în R. P. Chineză va începe producția în serie a avioanelor cu reacție.

In Uniunea Sovietică au avut loc noi experiențe cu arma nucleară

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite următorul comunicat. In zilele de 2 și 10 septembrie au fost efectuate în Uniunea Sovietică noi experiențe cu arma nucleară, în legătură cu înfăptuirea programului de cercetări științifice.

Pentru a se asigura securitatea populației, exploziile au avut loc, ca și înainte, la mare înălțime, în regiuni îndepărtate de centrele populate.

In 24 de ore

SOCI — La 8 septembrie, președintele Indoneziei, Sukarno, și persoanele care îl însoțesc au vizitat orașul Soci. După vizitarea orașului și a sanatoriilor oaspeții indonezieni au făcut o vizită lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care își petrece concediul la Soci împreună cu familia.

GENEVA. — In seara zilei de 8 septembrie și-a încheiat lucrările cea de a XI-a adunare generală a Federației Mondiale a asociațiilor pentru Națiunile Unite, care a avut loc la Geneva.

LONDRA. — La 9 septembrie, delegația forțelor militare aeriene ale U.R.S.S., în frunte cu mareșalul de aviație P. F. Jigarev, a părăsit Londra plecînd pe bordul avionului „TU-104", spre patrie.

VARȘOVIA. — La 8 septembrie, la Varșovia a avut loc o ședință solemnă consacrată deschiderii tradiționalei Luni a prieteniei polono-sovietice.

CAIRO. — La Cairo a sosit o delegație economică a Republicii Populare Chineze condusă de Tzian Min, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, care va discuta cu reprezentanții guvernului egiptean problema extinderii relațiilor comerciale între cele două țări.

BERLIN. — La 9 septembrie, populația din Republica Democrată Germană a sărbătorit Ziua internațională de luptă împotriva fascismului și războiului.

DELHI. — După cum s-a anunțat, la 7 septembrie Consiliul de Stat al Indiei a aprobat în unanimitate cel de-al doilea plan cincinal al Indiei, prezentat de primul ministru Nehru.

TIRANA. Delegația guvernamentală a R.P. Albania, care se află în Republica Populară Mongolă, l-a invitat pe I. Țedenbal, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, să viziteze Albania. I. Țedenbal a acceptat această invitație.

Noul eșec al politicii de amenințări împotriva Egiptului va duce la:

— Noi frămîntări politice în Anglia
— *Diferențe mai evidente de poziție între Londra și Washington*
— Discuții la O. N. U. ?

Premierul Australiei Menzies, însoțit de ceilalți patru membri ai delegației, care a dus discuții cu președintele Nasser în numele unui grup de puteri occidentale, s-a reîntors ieri la Londra. Pe lîngă misiunea avută, nici măcar această călătorie a „comitetului celor cinci" n-a decurs în bune condițiuni, avionului delegației nepermițîndu-i-se aterizarea în Cipru. Securitatea britanică, precum se vede n-a putut asigura deplina pază a aeroportului.

Dar dacă acesta ar fi fost singurul lucru neplăcut, la Londra nu ar fi domnit tulburarea ce a cuprins cele mai înalte cercuri oficiale.

De ce aceasta?

Cauzele trebuiesc căutate atît la Cairo, cît și la Londra și Washington.

Să le examinăm pe rînd.

In privința faptelor legate de convorbirile de la Cairo lucrurile sînt mai simple. Puterile occidentale nu au reușit nici prin presiuni, nici făcînd apel la dibăcia unor diplomați experimentați să facă să triumfe „planul Dulles", urmărind în fapt punerea, din nou, sub control străin a Canalului de Suez.

La ora actuală este recunoscut pretutindeni eșecul misiunii comitetului condus de Menzies. Acest fapt reiese cu prisosință din documentele publicate la Cairo, printre care merită să i se acorde atenție scrisorii adresată la 9 septembrie lui Menzies de președintele Nasser. Președintele Egiptului, referindu-se la „planul Dulles", scrie: „Noi sîntem încredințați că scopul lui e de a răpi Egiptului Canalul și de a-l încredința altor mîini... Ar fi greu de imaginat ceva avînd un caracter mai provocator... Un asemenea act e sortit eșecului prin propria sa natură, și poate provoca fricțiuni, neînțelegeri și conflicte continue... Cu alte cuvinte — *scrie în continuare Nasser* — acesta nu ar fi sfîrșitul ci începutul dificultăților" *(după o relatare a agenției „France Presse"). Asemenea rînduri categorice cuprinse într-un document oficial sînt grăitoare și justifică întru totul însăși recunoașterea agenției americane „United Press" care transmitea că* nici misiunea lui Menzies și „nici demonstrația de forță militară anglo-franceză din Mediterană n-au reușit să zdruncine hotărîrea lui Nasser de a respinge orice control internațional asupra navigației pe Canal".

Ce se va întîmpla în viitor? — iată întrebarea pe care și-o pune opinia publică din întreaga lume. Oare cercurile politice occidentale vor recunoaște în sfîrșit dreptul legitim al poporului egiptean de a stăpîni propria-i țară? La aceasta nu se poate da un răspuns direct căci ar însemna să simplificăm lucrurile aducînd la același numitor pozițiile din zi în zi mai diferite ale puterilor occidentale. Și asemenea poziții diferite se manifestă nu numai pe plan internațional, dar chiar și în interiorul unor țări ca Anglia, de exemplu, unde divergențele între partide devin mereu mai accentuate.

Și cu aceasta putem trece să discutăm situația creată la Londra. Primul ministru Eden n-a avut desigur un week-end prea liniștit, cu toate că tradiția britanică nu s-a dezmințit nici în aceste zile grele pentru cabinetul englez, sir Anthony fiind primit, conform unui vechi obicei, de către regină la castelul Balmoral din Scoția. Agențiile de presă transmit că și în cadrul acestei audiențe tradiționale s-a discutat problema Canalului de Suez. Perfect normal, dat fiind situația critică a guvernului. La ora actuală fiind clar că politica de forță pe care Anglia și Franța au încercat s-o adopte împotriva Egiptului a eșuat, opoziția laburistă devine mereu mai gălăgioasă. Robens, specialistul laburiștilor în probleme externe, declarînd chiar că „Eden a pierdut prin atitudinea sa dreptul de a conduce guvernul". Presa britanică, aproape în unanimitate, minus cîteva ziare conservatoare, cere guvernului englez găsirea unor căi pentru a ieși din impasul creat prin politica agresivă și nerealistă dusă în problema Canalului de Suez. Această opinie și-a găsit sprijin și în cadrul recentului Congres al sindicatelor britanice, unde nenumărate voci s-au ridicat împotriva unei eventuale agresiuni contra Egiptului. Congresul a adoptat și o rezoluție în acest sens.

Aceasta pe plan intern. Iar din afară, guvernul Angliei e supus la numeroase presiuni. Multe ziare engleze vorbesc despre posibilitatea dezmembrării Commonwealthului în cazul folosirii forței împotriva Egiptului, cunoscută fiind poziția Indiei și a Ceylonului care nici la conferința de la Londra n-au sprijinit „planul Dulles". De asemenea se vorbește mereu mai insistent despre șovăielile unor țări ca Pakistan și Irak care, dacă pînă de curînd s-au raliat pozițiilor occidentale, azi par să dea înapoi, ținînd seama de presiunea opiniei publice din țările respective.

In acest sens merită să se acorde atenție știrilor despre divergențele ce s-au născut în sînul comitetului condus de Menzies. Astfel, corespondentul din Cairo al ziarului englez „Daily Herald" afirmă că în sînul comitetului condus de Menzies există o sciziune puternică. Iar agenția americană „United Press" afirmă mai clar că „în ciuda tuturor dezmințirilor oficiale surse diplomatice informate au confirmat la 9 septembrie că există o sciziune în sînul comitetului Menzies și că premierul australian și delegatul american Henderson au păreri cu totul opuse..." *Să întrerupem aici examinarea situației create la Londra și să cercetăm știrile parvenite în ultimile 48 de ore din Washington, pentru a avea un tablou mai complect al situației pentru a încerca apoi să tragem o concluzie.*

Inainte însă de aceasta dorim să reamintim un fapt petrecut cu cîțiva ani în urmă. E vorba de cunoscuta afacere a petrolului iranian. Atunci, Statele Unite și-au oferit serviciile ca mediator în conflictul iraniano-britanic. Urmarea? „Mediatorii" americani și-au asigurat partea leului din profiturile realizate de pe urma exploatării petrolului iranian. Aceste lucruri nu sînt uitate la Londra. Tocmai de aceea, sînt urmărite cu atenție abilele jocuri din ultimile zile ale diplomației americane. Căci și de data aceasta guvernanții americani vor să pozeze în sprijinitori ai pozițiilor unor țări arabe, fără însă să zdruncine astfel „unitatea atlantică" prin lezarea unor interese ale Angliei sau Franței. O echilibristică periculoasă chiar pentru un politician versat ca domnul Dulles.

In această lumină trebuie înțeleasă și știrea citată a agenției „United Press" care vorbea despre divergențe între Menzies și Henderson, primul apărînd linia intransigentă a politicienilor englezi. Or, se pare că Henderson a desfășurat la Cairo și o activitate în afara „comitetului celor cinci" încercînd să-și aroge rolul de mediator, mai ales că diplomatul american are experiență din Iran, unde a fost ambasador al S.U.A. Nu e de mirare deci că se anunță că însuși „premierul britanic Eden e foarte îngrijorat în legătură cu atitudinea de necolaborare a lui Henderson în sînul comitetului Menzies".

Și totuși întrebarea — ce se va întîmpla? — revine desigur. N-o să încercăm să ghicim viitoarele acțiuni ale guvernelor occidentale, totuși se desprinde o idee care revine cu insistență în discuțiile cercurilor diplomatice. E vorba de prezentarea problemei Canalului de Suez în fața Organizației Națiunilor Unite. In acest sens, agenția americană „Associated Press" transmite un lung comentariu din Londra și care era menit să susțină următoarea teză cu care începe articolul: „Oficialitățile britanice au semnalat vineri seara că în politica guvernului Eden cu privire la Suez va surveni o schimbare importantă. Este foarte probabil ca Marea Britanie să supună acest conflict Națiunilor Unite". *Această schimbare, se recunoaște în același comentariu,* „este o consecință a cererilor repetate pe plan intern și extern de a se da un rol Națiunilor Unite în soluționarea pașnică a problemei Canalului de Suez". *Este tocmai ceea ce arătam mai sus cînd vorbeam despre puternica acțiune a partidului laburist ca și de poziția unor țări ca India de a căror opinie Marea Britanie trebuie să țină seama, dat fiind interesele sale vitale în acele regiuni ale globului. Se pare că această poziție a Angliei găsește sprijin la Washington, deoarece S.U.A., ar dori să iasă cu mîinile curate din această afacere fără a fi nevoite să spuie un „da", sau „nu" categoric într-o eventuală agresiune împotriva Egiptului. Unele ziare britanice au și început de pe acum să facă calcule asupra șanselor Marii Britanii de a obține un vot favorabil în Consiliul de Securitate sau în cazul unei întruniri extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. Se vorbește însă și de o altă alternativă, și anume, numai de simpla informare a O.N.U. asupra situației create în zona Canalului de Suez, aceasta paralel, cu intensificarea pregătirilor militare.*

S-ar putea desigur ca la ora cînd citiți aceste rînduri viitoarele acțiuni ale Angliei și Franței să fi fost de acum stabilite în urma întrevederilor pe care primul ministru al Franței, Guy Mollet și ministrul de externe Pineau le-au avut ieri la Londra cu Eden și Selwyn Lloyd. E semnificativ că știrea despre aceste întrevederi a fost „primită cu răceală" de către cercurile oficiale ale Departamentului de Stat, după cum ne informează „United Press", ceea ce dovedește din nou divergențele dintre puterile occidentale.

O informare mai amplă asupra poziției Angliei o vom avea miercuri, la deschiderea ședinței extraordinare a parlamentului britanic, unde, probabil, primul ministru al Angliei va anunța noile hotărîri luate de guvern.

In orice caz trebuie reținut un fapt deosebit de important și care se desprinde ca o concluzie după aceste cîteva săptămîni care au trecut de la naționalizarea Canalului de Suez: chiar și acele cercuri care în urmă cu cîteva zile amenințau cu folosirea forței împotriva Egiptului caută acum și alte căi de rezolvare a problemei Suezului. Aceasta este o urmare a poziției ferme a Egiptului și a sprijinului pe care această poziție o are din partea guvernelor unor state și din partea opiniei publice. Desigur însă că nici politica de forță îmbinată cu cea a manevrelor diplomatice nu va aduce mai mult succes puterilor occidentale dacă ele vor persista în intenția de a acapara Canalul de Suez, sub o formă sau alta.

SERGIU BRAND

Sport — Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului — Sport

Prietenia — iată rezultatul principal

Sîmbătă şi duminică pe stadionul Dinamo s-au întîlnit pentru a doua oară, atleţi ai echipelor sportive surori, Locomotiva (R.P.R.) şi Locomotiv (R.P.B.) Intîlnirea aceasta a reprezentat o nouă manifestaţie a prieteniei sincere între tineretul sportiv din Bulgaria şi Romînia. Trebuie încă de la bun început să remarcăm că reprezentanţii asociaţiei Locomotiva R.P.R. au fost mai buni la multe din discipline, o parte dintre ei obţinînd rezultate remarcabile. Intr-un cuvînt — o victorie meritată. Ea a venit să consolideze prima victorie cucerită de echipa romînă în luna aprilie la Sofia, de data aceasta însă cu un rezultat mult mai bun decît atunci: 168—136 puncte.

Trebuie să fie subliniat faptul că reprezentativa romînă s-a prezentat cu o nouă formaţie decît aceea pe care o ştiam la întîlnirea de la Sofia. Dorim să exprimăm satisfacţia noastră pentru succesele multora dintre reprezentanţii romîni care s-au clasat pe primele locuri, cu rezultate superioare celor obţinute la Sofia. Vrem de asemenea să remarcăm forma bună a lui Gheorghe Stănel la 400 m. garduri (54"2/10), Mircea Ursac 110 m. garduri (15"3/10) Nicolae Răşcănescu la ciocan (58,31 m.) can (58,31 m.) Constantin Dumitrescu înălţime (1,95 m.) şi alţii.

In ceea ce priveşte reprezentanţii echipei noastre, Anghel Colev putea să obţină un rezultat şi mai bun dacă întîlnea adversari mai puternici. Un frumos succes a obţinut Danailov la 800 m. plat cu 1'55" 1/10, Tvetana Isaeva la 200 m. plat şi alţii.

După cum se ştie, clasamentul general are următoarea configuraţie: băieţi, 102—81, fete 66—55; total 168—136 în favoarea atleţilor romîni.

Indiferent de rezultatele tehnice obţinute în întrecerile de pe stadion, rezultatul cel mai important îl constituie faptul că tinerii sportivi romîni şi bulgari s-au cunoscut şi mai mult, întărind prietenia şi frăţia sportivă ce-i leagă. Această prietenie o vom consolida şi pe mai departe în viitoarele noastre întîlniri sportive.

TIHOMIR CARANOV
antrenor principal al echipei „Locomotiv" Sofia
NICOLAI CAZACOV
trimis special al ziarului „Narodna Mladej" la Bucureşti

La Sofia, fotbaliştii romîni au deziluzionat

R. P. Bulgaria (A) R. P. Romînă (A) 2-0 (0-0)

SOFIA (prin telefon de la trimisul special Agerpres).

Luni, tribunele stadionului „Vasil Lewski" din Sofia s-au dovedit neîncăpătoare pentru cei 40.000 de spectatori care au urmărit meciul internaţional de fotbal dintre echipele reprezentative ale R.P.R. şi R.P. Bulgaria Amatorii de fotbal din capitala R.P. Bulgaria au avut însă satisfacţia să urmărească un joc bun al echipei lor şi la sfîrşitul celor 90 de minute să-şi aplaude furtunos echipa învingătoare pe merit cu scorul de 2-0 (0-0).

Fotbaliştii bulgari au demonstrat încăodată serioasa lor pregătire şi atenţia cu care au privit jocul cu echipa R.P.R. luîndu-şi şi o frumoasă revanşă, după insuccesele din ultimii ani în meciurile cu echipa noastră. Cu meciul desfăşurat ieri echipa bulgară a arătat din nou marea dezvoltare pe care a luat-o fotbalul în ţara vecină şi prietenă, dezvoltare care confirmă rezultatele pozitive realizate pe tărîm internaţional de echipa R.P. Bulgare.

Spre deosebire de echipa bulgară, formaţia R.P.R. a jucat mult sub valoarea normală prezentîndu-se sub orice critică. Jucătorii noştri nu au luptat cu convingere în tot timpul meciului arătînd de multe ori că sînt biruiţi de oboseală. Cu un atac alcătuit din fantezie în care Ozon a fost şters neputînd să treacă niciodată de masivul Manolov, cu un Constantin mult prea lent şi cu doi jucători lipsiţi de orientarea tactică necesară ca Munteanu şi Mihai, echipa R.P.R. n-a fost un adversar periculos pentru gazdă. Comportarea echipei noastre şi rezultatul înregistrat la Sofia trebuie analizate cu toată seriozitatea de către C.C.F.S. şi comisia centrală de specialitate.

Cauzele ultimelor insuccese pe plan internaţional ale echipei noastre (Suedia şi acum R.P. Bulgaria) trebuie studiate atent de forurile sportive din ţara noastră urmînd să se treacă neîntîrziat la măsurile necesare redresării fotbalului nostru la adevărata sa valoare.

La sfîrşitul meciului antrenorul de stat Gh. Popescu a făcut următoarea declaraţie: „Echipa bulgară este în real progrres tehnic. Pînă la deschiderea scorului cred că jocul a fost egal. Apoi fotbaliştii bulgari au fost mult mai rapizi şi au dat dovadă de o rară combativitate. Victoria lor este pe deplin meritată. Cei mai buni jucători bulgari au fost Naidenov, Milanov, Boscov şi Diev".

R P. Romînă (B) — R. P Bulgaria (B) 1-1 (0-0)

Un joc notat cu „*insuficient*"

Dacă ar fi să judecăm după aspectul general al jocului, întîlnirea internaţională de fotbal dintre reprezentativele secunde ale R. P. Romînă şi R. P. Bulgaria n-a satisfăcut nici pe departe. Aceasta pentru că evoluţia celor două echipe a nemulţumit în mare măsură aşteptările unui public dornic să vadă fotbal. A nemulţumit pe toţi acei care urmăresc cu regularitate matematică pe fotbaliştii noştri şi care aşteaptă de la ei cu răbdare un fotbal mai bun. Dar cît va trebui să mai aşteptăm, cît timp va mai fi pusă la încercare răbdarea iubitorilor fotbalului?

In prezent, obiectivul numărul 1 al forurilor chemate să ridice pe o treaptă superioară mişcarea noastră fotbalistică este calitatea. Pentru înfăptuirea acestui obiectiv de cea mai mare importanţă se agită numeroşi antrenori de stat, tehnicieni, conduşi de Direcţia de fotbal din cadrul C.C.F.S. Din nefericire însă, cu toţi aceşti specialişti fotbalul nostru nu progresează, calitatea jocului cu balonul rotund continuînd mai departe să rămînă o problemă nerezolvată.

Faptul acesta a fost cel mai bine ilustrat duminică în compania fotbaliştilor bulgari cu care noi am terminat la egalitate: 1—1 (0—0).

Desigur că mulţi s-au aşteptat să terminăm jocul victorioşi. Aceasta pentru că jucam „acasă", în faţa publicului nostru, pentru că ne-am obişnuit să vedem în fotbaliştii bulgari un adversar mai slab. Acestea sînt însă păreri profund greşite, care trebuie abandonate. Fotbaliştii bulgari au făcut progrese foarte mari în ultimii ani (în timp ce noi am bătut pasul pe loc). In plus, ei au calităţi care uneori lipsesc jucătorilor noştri: voinţa, dîrzenia, combativitatea. De altfel, despre progresul fotbaliştilor bulgari desigur se va mai vorbi.

Să facem cîteva aprecieri asupra comportării reprezentativei noastre. In primul rînd trebuie spus că jucătorii romîni ni s-au părut a fi dezinteresaţi faţă de acest joc, mulţi dintre ei s-au complăcut într-o apatie inexplicabilă. In loc să lupte cu toată dîrzenia şi să obţină un rezultat mai bun, într-unul din puţinele jocuri internaţionale din acest sezon, fotbaliştii noştri au jucat ca şi cînd ar fi trebuit să-şi îndeplinească o obligaţie neplăcută. De multe ori au comis erori tactice care ne-au dezavantajat. S-a jucat foarte mult pe sus deşi oaspeţii erau mai înalţi şi cîştigau — normal — majoritatea duelurilor aeriene. O intervenţie a antrenorului Marian — care era pe tuşe — putea aduce o schimbare. Aceasta însă nu s-a făcut. Jocul la intercepţie al apărătorilor noştri a fost de asemenea defectuos. De altfel şi acest compartiment a comis numeroase greşeli, dintre care cea mai gravă a lui Macri care l-a faultat în careu pe Abadgiev. Tuturor le este clar că în această situaţie infracţiunea se penalizează cu lovitură de la 11 m. Se poate ca fotbalistul Macri să nu fi cunoscut această lege elementară? Cu toate că pare ridicol, să nu ne mire acest lucru, precum să nu ne mire nici faptul că mulţi dintre jucătorii noştri şi în special atacanţii, combină atît de mult, ţin mingea, driblează mult şi inutil ca pînă la urmă să o piardă şi apoi, pentru a „repara" greşeala, să se „năpustească" în adversar pentru a recuceri balonul.

Adversarii noştri de duminică, fotbaliştii bulgari s-au comportat remarcabil. Ne referim în special la tactica de joc şi la ambiţia cu care au luptat pentru fiecare minge Apărarea oaspeţilor — care a avut în stoperul Kircev, dar mai cu seamă în portarul Iosifov, adevăraţi păzitori — a fost compartimentul mai bun, care are de altfel merite speciale în realizarea acelui 1—1. Iosifov, titularul reprezentativei A a Bulgariei, cunoscut în ţara prietenă sub denumirea „pantera", a dovedit cu prisosinţă că-şi merită această denumire care măguleşte desigur pe orice portar bun.

Ceea ce trebuie să mai reproşăm acestei întîlniri, în afară de nivelul tehnic insuficient, este şi nota uneori dură în care s-au complăcut jucătorii ambelor echipe.

R. CALARAŞANU

LA STARTUL întrecerii înotătorilor

Frunzele care au început să acopere aleile parcurilor vestesc sosirea toamnei. Conform tradiţiei, în aceste zile a avut loc ultima mare întrecere în aer liber a înotătorilor: **campionatul R.P.R.** Anul acesta întrecerile campionatului republican s-au desfăşurat în bazinele complexului „Dante Gherman" din Capitală şi au participat peste o sută de concurenţi.

Ce rezultate s-au obţinut?

De la început trebuie spus că în fiecare zi a întrecerilor au fost obţinute recorduri şi performanţe bune, atît la fete cît şi la băieţi. Totuşi CINE SINT CEI MAI BUNI? La ancheta noastră: cine a obţinut cele mai bune rezultate au răspuns 25 de spectatori, concurenţi şi organizatori. Dintre aceştia 8 au dat cîştigător pe Maria Both, 3 pe înotătorii asociaţiei Progresul, iar 2 ne-au dat un răspuns nesigur. Ceilalţi 12 au răspuns aproape identic; în campionatul republican de nataţie al seniorilor rezultatele cele mai bune le-au înregistrat... JUNIORII. Intr-adevăr, se pare că aceştia din urmă au dreptate. In sprijinul afirmaţiei noastre aducem două fapte:

1. Din cele 9 recorduri stabilite 8 aparţin juniorilor şi numai 1 seniorilor.

2. Cea mai valoroasă performanţă stabilită în cadrul întrecerilor aparţine tot unei junioare: Maria Both, cu 1'16" la 100 m. spate.

Acestea ca şi celelalte noi recorduri ale Mariei Both, înotătoarea cea mai în formă din ţara noastră la ora actuală, recordurile înotătorilor asociaţiei Ştiinţa la 4x200 m liber juniori, 4x100 m liber juniori, 4x100 m. mixt junioare, constituie în mod evident, succesul tinerilor înotători la campionatele republicane din acest an.

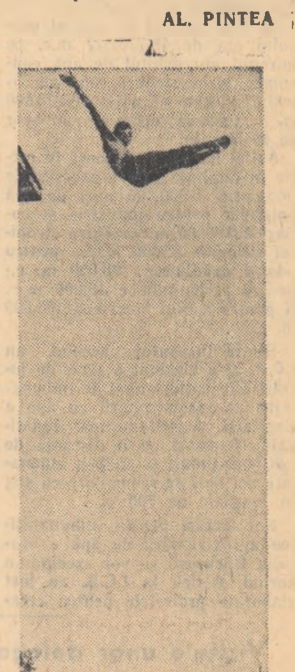
O mică anchetă

Cum e şi firesc, se pune şi întrebarea: cum s-au comportat seniorii în propriul lor campionat? Excluzînd cîteva rezultate — ale lui **Alexandru Popescu, Mihai Mitrofan, Gabriela Mangezius** şi alţi cîţiva — putem spune că aceştia nu au fost la înălţime. Rezultatele înregistrate nu au lăsat să se întrevadă că aceştia s-au pregătit cu seriozitate pentru cea mai importantă competiţie internă a anului, că au luptat fără rezerve pentru performanţe cît mai bune.

Considerăm necesar să relevăm şi alte două aspecte. In primul rînd o atitudine care ne-a surprins oarecum. Duminică dimineaţa, în mijlocul tribunei, printre spectatori era instalat confortabil şi antrenorul E. Freund de la Dinamo. Nimic neobişnuit pînă aici. Dar iată că încep întrecerile. Printre concurenţi foarte mulţi dinamovişti. Era de aşteptat ca antrenorul **Freund** să discute cu aceştia, să le dea ultimele sfaturi. Antrenorul **Freund** era însă cel mai calm... spectator. Lipsa îndrumării înotătorilor de pe marginea bazinului s-a observat cel mai mult în proba de 1800 m. liber unde N. Rujinski n-a realizat un timp mai bun (deşi putea, avea resurse), tocmai datorită lipsei de îndrumare a antrenorului.

Un alt lucru care ne-a surprins a fost lipsa de la startul întrecerilor a înotătorilor din ţară. Se obişnuieşte să se vorbească de dezvoltarea nataţiei în diferite centre din ţară, dar la întrecerile campionatului republican nu participă decît 5-6 sportivi. Cum se explică aceasta? Realitatea e că deşi într-o serie de oraşe din ţară numărul celor care practică nataţia a sporit, performanţele sportivilor din provincie sînt încă nemulţumitoare. Aceasta se explică pe de o parte prin faptul că sînt încă puţine bazine acoperite pentru desfăşurarea antrenamentelor în tot cursul anului, iar pe de altă parte prin faptul că cei mai mulţi şi mai buni antrenori s-au concentrat în Capitală. **Considerăm necesar ca C.C.F.S.-ul şi Comisia centrală de nataţie să ia măsuri urgente şi eficace în ambele direcţii, în aşa fel ca la viitoarea ediţie a campionatului, numărul înotătorilor din provincie să sporească considerabil.**

AL. PINTEA

olimpice...

In acest timp se apropie de sfîrşit pregătirile la Melbourne. Cele peste 800 locuinţe ale oraşului olimpic construite din cărămidă (situate la 12 kilometri de Melbourne) sînt gata. Dacă vestea bucură pe sportivii care vor fi găzduiţi aci, nu mai puţin bucuroşi sînt acei locuitori ai Melbourne-ului care le vor locui după cea de a XVI-a ediţie a Jocurilor Olimpice. Locuinţele au fost mobilate cu mobile confortabile şi dispun de tot ce poate face o şedere agreabilă. Orăşelul este mai de grabă un oraş dotat cu sălile sale de concert, frizeriile sale, bănci, restaurante, farmacii etc.

Pe de altă parte instalaţiilor sportive li se fac ultimele retuşări. Printre cele din urmă construcţii amenajate se găseşte West Melbourne Stadium, unde se va desfăşura turneul de box. Aci vor putea fi găzduiţi 7.000 spectatori. Ringul construit in întregime din aluminium va putea fi montat şi demontat în mai puţin de o jumătate de oră. Sala este astfel amenajată ca să se menţină o temperatură constantă, iar zgomotele din afară să fie amortizate într-o proporţie de 60 la sută.

I. SÎRBU ŞI H. HERŞCOVICI despre campionatele republicane de tir

I. Sîrbu

H. Herşcovici

...Acum pe poligonul Tunari, situat în cadrul splendid oferit de Pădurea Băneasa, stăpîneşte liniştea deplină. Au luat sfîrşit întrecerile campionatului republican de tir.

Duminică am avut ocazia să stau de vorbă cu doi dintre „eroii" acestei competiţii: maestrul emerit al sportului Iosif Sîrbu şi maestrul sportului Henri Herşcovici.

— Tovarăşe Sîrbu vreţi să ne vorbiţi despre performanţa pe care aţi realizat-o la proba de armă liberă calibru redus, poziţia culcat?

— Cu plăcere. Cele 400 de puncte din 400 posibile cu care am cucerit titlul de campion R.P.R. la poziţia culcat (trebuie să vă spun de altfel că scorul — la titluri — în familia mea, este de 2—1 pentru soţia mea (n.r. maestra sportului Lia Sîrbu) care a obţinut două titluri la această ediţie a campionatelor republicane) reprezintă egalarea recordului mondial şi a celui republican. Este pentru a treia oară, în cariera mea de sportiv, cînd realizez această performanţă: prima dată la Jocurile Olimpice de la Helsinki (1952), a doua oară la campionatele republicane de tir pe echipe (ediţia pe anul 1955) şi a treia oară acum. Mai mult decît succesul în sine această performanţă reprezintă pentru mine o obligaţie.

— Şi fiindcă a venit vorba de Olimpiadă — ştiut fiind că ea formează obiectivul nr. 1 al pregătirii sportivilor noştri în acest an — vă rog să ne spuneţi ceva şi despre şansele noastre la această mare întrecere.

— La Melbourne, lotul trăgătorilor noştri, deşi restrîns, poate realiza rezultate onorabile.

— Despre tinerii noştri trăgători care au evoluat la actuala ediţie a campionatelor republicane ce ne puteţi spune?

— La această problemă îl voi lăsa pe maestrul sportului Henri Herşcovici să vă răspundă, deoarece el îi cunoaşte mai bine pe juniori, avînd în vedere că cei valoroşi sînt de la Tînărul Dinamovist.

— Desigur, ne-a spus maestrul sportului Henri Herşcovici. Fără îndoială cel mai talentat junior al acestor întreceri s-a dovedit Peter Sandor (Energia), care a realizat la poziţia culcat (armă liberă calibru redus) 400 p. De altfel el a cucerit şi majoritatea titlurilor de campion R.P.R. la juniori. Este necesar însă ca acest tînăr să înveţe de la Jacqueline Zvonevschi în ceea ce priveşte modestia şi perseverenţa în antrenamente. Numai astfel va putea urca şi mai sus pe treptele măiestriei sportive. La înălţimea întrecerilor au fost şi Jacqueline Zvonevschi (Tînărul Dinamovist) — care a obţinut toate titlurile de campioană la junioare şi Maria Quintus (Locomotiva Arad). Imbucurător este şi faptul că anul acesta, în lupta pentru primele locuri au contat şi juniorii din provincie (Arad, Oraşul Stalin etc.) ceea ce reprezintă un pas înainte pe calea popularizării tirului.

Un moment. Vă rog să ascultaţi şi o sugestie în ceea ce priveşte viitoarea organizare a campionatelor republicane. Cred că este necesar, pentru promovarea tineretului, ca organizarea campionatelor republicane de juniori să fie decuplată de aceea a seniorilor. Aşa cum este la nataţie şi la alte sporturi, campionatele juniorilor să se desfăşoare **înaintea campionatelor de seniori, iar cei mai buni dintre tineri, pe baza performanţelor, să fie invitaţi la campionatele republicane ale seniorilor unde să concureze alături de maeştrii emeriţi şi de maeştrii sportului, trăgători cu experienţă de la care au de învăţat.** Se realizează astfel „rodajul" tineretului şi se pot selecţiona cu mai mult discernămînt tinerii care pot apăra culorile ţării. Să nu uităm că în 1958 avem campionatele mondiale la Moscova. Venind vorba de campionatele mondiale trebuie să vă mai spun că anul acesta, în afară de lotul olimpic, care după cum aţi observat a realizat rezultate superioare, ceilalţi trăgători au avut comportări mediocre. Asociaţiile sînt datoare să le ofere condiţii mai bune, iar organele în drept să organizeze mai multe concursuri care să stimuleze pe trăgători şi să le dea posibilitatea să-şi verifice stadiul de antrenament.

Campionatele republicane au luat sfîrşit dar pregătirea trăgătorilor noştri continuă. Intre 15 şi 18 septembrie cei mai buni trăgători participă la concursurile internaţionale de la Praga; de la 3 octombrie pînă la 7 octombrie au loc campionatele internaţionale de tir ale R.P.R. şi pe urmă... Melbourne!

S. SPIREA

Turul ciclist al R. P. R.

Duminică, înaintea primului start C. Dumitrescu a transmis ascultătorilor radiodifuziunii cîteva declaraţii.

Duminică, în prima etapă (Bucureşti-Buzău) a campionatului ciclist de mare fond, dinamovistul Ludovic Zanoni a fost primul învingător în această mare competiţie.

Turul ciclist al R.P.R. a continuat luni cu desfăşurarea etapei a II-a pe distanţa. Buzău—Galaţi (136 km.). In prima parte a cursei o comportare deosebită au avut tinerii alergători A. Şelaru şi P. Gane care prin sprinturile repetate au fărămiţat de multe ori plutonul. Pe ultimii kilometrii cicliştii mai experimentaţi au trecut la contraatacuri energice reuşind să domine cursa. Victoria a fost decisă la sprintul final unde C. Dumitrescu l-a întrecut pe dinamovistul G. Moiceanu, fiind cronometrat în 3h33'07" (medie orară 38.570 km.).

Iată clasamentul etapei: 1. C. Dumitrescu (C.C.A) 3h33'07" (timp cu bonificaţie 3h32'37"); 2. G. Moiceanu (Dinamo) 3h33'12"; 3 C. Şandru (Flamura Roşie) 3h33'14".

ACTUALITĂŢI

Planoriştii — în concurs

In Capitală se desfăşoară de cîteva zile întrecerile Campionatului republican de zbor fără motor pe anul 1956. La întreceri participă planorişti calificaţi în concursurile interregionale disputate la Arad şi Oraşul Stalin, purtători ai Brevetului C cu insigna de argint şi lotul de planorişti al Aeroclubului Central. Pînă acum s-au disputat probele de distanţă cu ţel fixat, distanţă dus-întors şi viteză pe circuit triunghiular 100 km.

Proba de distanţă dus-întors a fost deosebit de dificilă din cauza timpului nefavorabil (în limbajul planoriştilor aceasta înseamnă cer senin, fără nori Cumulus, fără curenţi ascendenţi). După ce au declanşat planoarele, desprinzîndu-se de avioanele remorchere, concurenţii au parcurs în zbor distanţa pînă la punctul de control-întoarcere, executînd deasupra acestuia un viraj de 360 grade la înălţimea obligatorie de 1000 metri, după care au parcurs traseul în sens invers, aterizînd la punctul de plecare. Pe primele trei locuri s-au clasat: 1. Ştefan Dubaş-Timişoara 1000 pct.; 2. Iuliu Gionea-Reg. Stalin 986 pct.; 3. Viorel Cismaş-Arad 960 pct.

Duminică s-a disputat proba de viteză pe circuit triunghiular 100 km., pe care au reuşit s-o efectueze în întregime un număr de 12 concurenţi. In această probă au ieşit învingători: 1. M. Finescu cu 1000 pct.; 2. Viorel Cismaş cu 840 pct.; 3. Gheorghe Gîlcă cu 830 pct.

In acest campionat concurenţii zboară tot timpul cu acelaşi planor, repartizat prin tragere la sorţi dintre planoarele de tip „Sohaj" şi „Pescăruş". Totodată este supus probelor de concurs, spre a i se cunoaşte calităţile şi performanţele în condiţii variate, un nou planor de sport de concepţie şi construcţie romînească: I.S.3 B.

In campionat a mai rămas de disputat proba de distanţă liberă.

Aeromodeliştii romîni în Iugoslavia

Pe lacul Paliki, din frumoasa staţiune balneară iugoslavă Subotica-Palik, s-au disputat zilele trecute întrecerile celui de al doilea Concurs internaţional de hidromotomodele pe anul 1956 (primul concurs s-a desfăşurat în cursul verii la Monaco).

La startul probelor s-au prezentat cei mai buni aeromodelişti din R.P.F. Iugoslavia, R. P. Ungară. R. P. Romînă şi R. P Bulgaria, care au lansat în întrecere hidromotomodele de cea mai nouă concepţie. Concursul a cerut participanţilor condiţii destul de grele: trei decolări de pe apă, timp de funcţionare a motorului minim 15 secunde şi amerizare obligatorie tot pe apa lacului Paliki.

După cîteva zile de întreceri viu disputate concursul a luat sfîrşit cu următorul clasament (pe echipe): 1. R.P.F. Iugoslavia (Echipa Academiei de Aviaţie); 2. R P Romînă; 3 R P. Ungară; 4. R. P. Bulgaria. In clasamentul individual, componenţii lotului romîn au ocupat locurile: 4. Otto Hintz, 5 Anania Moldoveanu, 7. Ştefan Purice din 48 de concurenţi.

Voleibaliştii romîni au obţinut victorii excepţionale la Paris

La Paris, campionatele mondiale de volei se află în plină desfăşurare. Voleibaliştii romîni — atît băieţii cît şi fetele — continuă să obţină rezultate care situează echipele noastre în rîndul celor mai bune formaţii din lume. Reprezentativa masculină a ţării noastre a obţinut sîmbătă seara la Palais des Sports o victorie excepţională. Voleibaliştii noştri au reuşit să întreacă cu 3—1 (15—9, 15—17, 15—12, 15—11) renumita formaţie a Uniunii Sovietice, campioana mondială. Duminică noaptea, după două ore şi jumătate de joc, reprezentativa noastră masculină a obţinut o nouă victorie valoroasă. Voleibaliştii noştri au întrecut reprezentativa R.P.F. Iugoslavia cu 3—2 (15—6, 10—15, 12—15, 15—12, 15—6). La fete, reprezentantele noastre au realizat de asemenea victorii de mare răsunet. Ele au întrecut valoroasele echipe ale Bulgariei cu 3—2 (10—15, 13—15, 15—9, 15—9, 15—8) şi Poloniei, tot cu 3—2 (15—11, 12—15, 15—4, 12—15, 16—14). După ce duminică a învins cu 3-2 la capătul unei lupte extraordinare echipa R. P. Bulgariei, luni după-amiază în sala Coubertin echipa feminină a R.P.R. a jucat în compania echipei R. Cehoslovace, campioană a Europei. Voleibalistele noastre au trecut cu succes şi acest examen reuşind după 2 ore şi 45 de minute de luptă încordată să învingă cu 3—2, înscriindu-şi astfel în clasament a cincea victorie în turneul final. Meciul a avut o desfăşurare de-a dreptul pasionantă şi numai puterea de luptă puţin comună le-a permis reprezentantelor noastre să termine victorioase. Primele două seturi au fost cîştigate de echipa Cehoslovacă cu 10—15 şi 11—15 Apoi echipa R.P.R. a iniţiat atacuri energice şi jucînd cu un curaj exemplar şi-a depăşit adversarele în toate compartimentele. Doina Ivănescu, Rodica Sădeanu şi Natalia Cernat în special au desfăşurat un joc complect purtînd echipa noastră către victorie. In setul al treilea echipa romînă a dominat cu autoritate învingînd cu 15—6. Setul următor a revenit reprezentativei noastre cu 15—8 iar în setul decisiv întrecerea sportivă a fost de o rară frumuseţe. Sportivele noastre au jucat cu un avînt nemaiîntîlnit obţinînd setul victorios cu 15—13.

Rodica Sădeanu

Şahiştii romîni s-au calificat în turneul final al campionatului mondial

Şahiştii romîni care participă la campionatele mondiale de la Moscova au obţinut un mare succes. Echipa ţării noastre — într-o continuă ascendenţă de formă, a întrecut cu 4—0 formaţia Greciei, cu $2^1/_2$—$1^1/_2$ echipa R D Germane. In runda a IX-a a întîlnirii R.P.R. — R Cehoslovacă toate cele 4 partide au fost remize (scor: 2-2).

Astfel, şahiştii romîni s-au calificat în turneul final al campionatului mondial. In aceeaşi grupă (a IV-a) s-au mai calificat formaţiile R.P. Ungare şi R. Cehoslovace.

Succesul deosebit obţinut de şahiştii romîni la Moscova ne îndreptăţeşte să sperăm pe mai departe rezultate valoroase.

ULTIMELE ştiri

● Pe terenurile stadionului central de la Lujniki din Moscova au luat sfîrşit duminică meciurile din cadrul întîlnirii internaţionale de tenis dintre echipele selecţionate ale R.P.R. şi U.R.S.S. Tenismanii sovietici au terminat învingători cu scopul de 10—9.

■ Intîlnirea internaţională de fotbal dintre echipele reprezentative ale R.P.F. Iugoslavia şi Indoneziei a luat sfîrşit cu scorul de 2—0 în favoarea fotbaliştilor iugoslavi.

● La Sofia, în prezenţa a peste 10.000 de spectatori, echipa juniorilor din R.P.R. a avut de susţinut un dificil examen în faţa formaţiei juniorilor bulgari, în faţa cărora au cedat cu 2—1 (0—0).

● In zilele de 15 şi 16 septembrie se vor desfăşura la Londra campionatele mondiale feminine de floretă pentru echipe. La această competiţie participă şi ţara noastră cu o formaţie alcătuită din Maria Taitiş-Vicol, Olga Orban, Ecaterina Orb, Elena Samşudeanu, Glicheria Ştefănescu şi Cecilia Neagu.

● Sîmbătă şi duminică s-a desfăşurat la Varşovia întîlnirea internaţională de atletism dintre echipele masculine ale R.P Polone şi Franţei Victoria a revenit atleţilor polonezi cu scorul de 106—96 puncte.

● Sîmbătă după-amiază s-a desfăşurat pe stadionul Hruşciov din Kiev, în prezenţa a peste 15.000 spectatori, meciul dintre echipa de categoria unională Dinamo Kiev şi Energia Metalul „Steagul Roşu" Oraşul Stalin. Fotbaliştii noştri au obţinut un rezultat deosebit de valoros (1—1)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti. Piaţa „Scînteii", Tel 7.60 10. Secţia scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" STAS — 3452 — 52